

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Факультет української й іноземної філології та
мистецтвознавства
Кафедра англійської мови для нефілологічних спеціальностей

**«Тенденції та перспективи розвитку
викладання іноземних мов в інноваційному
суспільстві»**

Збірник наукових праць
VI регіональної наукової конференції
(м. Дніпро, 27 листопада 2020 року)

Дніпро
2020

Редакційна колегія:

Попова І.С. – д.ф.н., професор, декан факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

Гурко О.В. – д.ф.н., доцент, завідувач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

Бесараб О.М. – к.ф.н., доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

Стирнік Н.С. – старший викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

Рябовол С.Л. – викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Рекомендовано до друку на засіданні вченої ради факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства (протокол №3 від 10 листопада 2020 року)

ISBN

Тенденції та перспективи розвитку викладання іноземних мов в інноваційному суспільстві : зб. наук. праць VI регіональної наукової конференції, 27 листопада 2020 р. Дніпро: Ліра. 80 с.

У науковому збірнику вміщено матеріали VI регіональної наукової конференції «Тенденції та перспективи розвитку викладання іноземних мов в інноваційному суспільстві».

Для науковців, викладачів, перекладачів, аспірантів і студентів.

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За зміст і точність викладеного матеріалу відповідальність покладено на авторів.

УДК 378.016:81'243

ISBN

© Дніпровський
національний університет
імені Олеся Гончара

***ВІТАЛЬНЕ СЛОВО УЧАСНИКАМ VI РЕГІОНАЛЬНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
В ІННОВАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ»***

Шановні учасники конференції!

Кожна приємна подія, яка відбувається в нашому славетному університеті, – це свято, а тим паче проведення конференції в таких непростих умовах, в яких перебуває наша держава сьогодні. Утім, незважаючи на всесвітню пандемію, співробітники кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей продовжили усталену традицію й організували VI регіональну наукову конференцію «Тенденції та перспективи розвитку викладання іноземних мов в інноваційному суспільстві».

На моє глибоке переконання, надзвичайно важливим в умовах європеїзації є навчання та викладання іноземними мовами, оскільки в сучасному суспільстві вже сформовано нове соціально значуще замовлення – вільне володіння мовою для студентів будь-яких спеціальностей. Знання іноземної мови, зокрема англійської, сприяє мобільності українських студентів та їхньому безпосередньому залученню до світового інформаційно-освітнього простору.

Основна мета проведення конференції – теоретично обґрунтувати потребу студіювання іноземних мов у соціально-економічній, науково-технічній та загальнокультурній сферах діяльності людини й представити інтелектуальні здобутки не лише авторитетних і досвідчених дослідників, а й молодих викладачів та науковців. Отже, формування мультилінгвальної особистості із креативним мисленням є домінантним для викладачів кафедри

англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Викладачі цієї кафедри, зовсім недавно створеної на базі трьох кафедр (іноземних мов для гуманітарних спеціальностей, іноземних мов для соціально-економічних спеціальностей, іноземних мов для інженерно-технічних та природничих спеціальностей), мають неабиякий досвід навчання іноземної мови, а отже, повинні зробити все для того, щоб були продовжені славні традиції і, безперечно, йти вперед, ураховуючи сучасні тенденції і вимоги оволодіння іноземними мовами в умовах світової глобалізації. Із цим безпосередньо пов'язана конкурентоспроможність сучасного фахівця, яку визначають не лише його висока кваліфікація в професійній сфері, але й здатність виконувати відповідні фахові завдання в умовах багатомовної комунікації. І основне в цьому процесі, у викладанні іноземної мови, зокрема англійської, для студентів немовних спеціальностей враховувати специфічні особливості, пов'язані з майбутньою професійною діяльністю сьогоденного студента.

У межах VI регіональної наукової конференції «Тенденції та перспективи розвитку викладання іноземних мов в інноваційному суспільстві» заплановано функціонування чотирьох секцій, у яких передбачено обговорення таких основних питань: 1) концепція вивчення іноземної мови в умовах організації навчального процесу; 2) новітні технології навчання іноземним мовам на сучасному етапі; 3) актуальні проблеми перекладознавства; 4) академічне письмо в закладах вищої освіти України.

Щиро бажаю учасникам конференції та її організаторам натхнення, конструктивної роботи і нових наукових здобутків!

СЕКЦІЯ 1. «КОНЦЕПЦІЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ»

Olha Aliseienko

Oles Honchar Dnipro National University

FOREIGN LANGUAGE TEACHING DURING THE COVID-19 PANDEMIC

The Covid-19 pandemic has completely changed our lives as well as gave the teachers a challenge to implement new approaches to the process of education. At a time, all Ukrainian teachers faced the challenge to switch into teaching online and this undoubtedly led to a number of difficulties. Needless to say that remote teaching is new not only for the majority of Ukrainian teachers but also worldwide. Thus, the teachers encountered lots of problems in their work. It goes without saying that teachers need training and support in how to teach online as well as having clear guidelines from the authorities concerned.

The survey published by the British Council [1] summarizes the common concerns expressed by the teachers. Keeping up students' motivation, class management, poor internet connection or no access to the internet, preparing learners for the exams, fears about cheating, lack of proper equipment for both teachers and learners, advice on planning the lessons or task design for distance learning, longer preparation time are among them [1].

The first thing to be understood is that although there are a lot of similarities between face-to-face and online lessons, the delivery is different, the interactions between learners, learners and teachers are different. Therefore, online learning as well as teaching is much more intense for everybody.

Well-planned and well-thought lesson can be the first step to the successful lesson [2]. It needs a lot of preparation from the teacher (preparation of slides, pictures with captions, concise pieces of information for the Google document, for example, to provoke and encourage the participation of learners and the discussion,

as a result). The apparent advantage of online teaching is the ability to put grammar tables, texts and even to switch the video on at the lesson. To develop speaking skills, for example, it is very important to offer the format which enables students to interact with each other, which is capable of giving the students an opportunity to participate in the discussions freely and easily. Time management is also extremely important at the online lesson as time flies differently at the offline and online lesson. One more thing which should be noted is that students may seem to be more relaxed and unmotivated working online. In this case, firstly, it becomes essential for a teacher to increase students' engagement and participation percentage. Secondly, a teacher needs to elaborate effective assessment management which is clear, transparent and understandable for the learners. Thirdly, in case technology fails, it is necessary to have in mind Plan B.

To be able to implement the above-mentioned options, teachers need support (including the technical one) and constant interaction with the colleagues. Teachers should be given the opportunity to raise awareness, to share teaching methods with the colleagues through meetings (including online ones), to develop materials for online education specifically. Contemporary students thanks to online education, in particular, have easy accessibility to the teachers through discussion forums, chats, messages and social media. In its turn, teachers are able to make classroom sessions more interactive and as a result provide easy accessibility to additional resources by uploading assignments, tests, quizzes and questionnaires. It means that curricula, syllabi, unit and lesson plans have to be adjusted not only to work face-to-face, but also to interactive learning with a fast and easy access to news, textbooks, magazines and journals from anywhere via mobile apps, as well.

A lot of scholars are discussing the insufficient quality of contemporary education [3]. Professor of Harvard University, Derek Bok, for example, states that nowadays many undergraduates do not feel that the material conveyed in their readings and lectures have much relevance to their lives [4]. The students do not seem to have a clear vision of the proper application of knowledge they have possessed.

A lot of people are currently arguing that online education can contribute to the process of lowering the quality of education. However, if we look at this question from another angle, learners and students and even schoolchildren can benefit from online education greatly. They are commencing using the technology (and devices, in particular) purposefully, not only to entertain themselves but also to research, investigate, drill and improve the acquired knowledge and skills.

In conclusion, it should be mentioned that success of online education greatly depends on the desire to teach, on the one hand, and to learn, on the other. Both parties of the educational process should be highly motivated and interested in achieving the best possible result.

References:

1. English language teaching and Covid-19. A survey of teacher and teacher educator needs during the Covid-19 pandemic. April-May 2020. June 2020. URL: www.britishcouncil.org

2. Karen Waterston Lesson Planning for Teaching Live online. British Council. URL: www.teachingenglish.org.uk

3. Quality in Education. Education Journal. URL: www.researchgate.net

4. Derek Bok Improving the Quality of Education, 2017. URL: www.insidehighered.com

Оксана Вовкодав

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

КАТЕГОРІЯ АБСТРАКТНОСТІ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЛЕКСИЧНОГО ЗБАГАЧЕННЯ МОВИ

Абстрактні найменування як одна з найчисленніших груп іменників викликають особливий науковий інтерес, оскільки є найменш дослідженими і, водночас, найпродуктивнішими в граматичному й семантичному аспектах.

Абстрактні іменники вналежнюють до однієї з найцікавіших і найскладніших для дослідження груп лексем. Зважаючи на те, що абстрактність характерна для будь-якої мови, її спостерігають на всіх структурних рівнях. Неабияку зацікавленість становить категорія абстрактності для різних розділів лінгвістики. Незважаючи на неперервний розвиток мови як засобу комунікації, абстрактність посідає вагоме місце для розгляду і вивчення на рівні структурних особливостей, граматики, лексикології, когнітивної лінгвістики, психолінгвістики.

Категорію абстрактності іменникового складу досліджувало чимало науковців, зокрема О. Потебня, І. Ковалик, В. Німчук, Л. Полюга, П. Фартунатов, О. Шахматова, А. Уфімцева, В. Сташайтене, О. Гордійчук, О. Пупиніна та ін. З одного боку, абстрактні іменники вивчають як мовне явище, прагнучи пояснити деякі їхні особливості (вживання з ними артикля, формування кількісної парадигми). З іншого, здатність людей до абстрагування і її мовленнєва реалізація привертає увагу дослідників, які шукають відповідь на питання: чи є ця здатність вродженою для людини і характерною для всіх культур, як формується здатність створювати і використовувати абстрактну лексику [1, 2, 3, 4].

Метою роботи є аналіз та синтез наявних визначень абстрактної лексики. Матеріалом дослідження є англо-російський словник В.К. Мюллера та «Oxford English Dictionary». Термін «абстрактний» має таке тлумачення у словнику іншомовних слів: «який є наслідком мисленого виділення з усіх ознак, властивостей і зв'язків конкретного предмета його основних, найзагальніших» [5]. Як синонім до словосполучень «абстрактний іменник», «абстрактне слово», «абстрактна лексика» в науковій літературі використовують термін «абстракція», який має кілька значень: «мислене відкидання частини властивостей, зв'язків об'єкта пізнання з метою виділення тих сторін, зв'язків, що є предметом пізнання; продукт пізнання порівняно з конкретною дійсністю, абстрактне поняття; метод наукового дослідження, що полягає в мисленнєвому виділенні найістотніших рис, відношень, сторін предмета», тобто цим словом

у широкому розумінні позначаємо процес абстрагування, а у вузькому – результат абстрагування [5].

Методом суцільної вибірки, що складає понад 150 одиниць, можна представити тематичні класи абстрактних іменників: стани і постійні ознаки, процеси, почутті та емоції, якості та характеристики суб'єктів, наукові терміни, види мистецтва, предмети та наукові дисципліни, ідеї і концепції, форми ввічливості, явища природи тощо.

Якщо враховувати лише семантичний критерій, то до абстрактних слів варто вналежнити не лише іменники, але й прикметники, дієслова й інші частини мови. Проте у вітчизняному мовознавстві питання абстрактності стосується переважно іменника, оскільки до уваги беруться також граматичні показники. Встановлено, що іменники з конкретним значенням виражають поняття, які називають предмети довколишньої дійсності, що сприймаються людиною за допомогою органів чуттів (назви предметів, явищ, людей). Однак чуттєве сприйняття не дає повного відображення дійсності. Саме тому мислення шляхом оперування найвищими абстракціями «переборює обмеження чуттєвого сприйняття і повнокровно відтворює дійсність». Відповідно іменники з абстрактним значенням називають поняття, які людина не може безпосередньо сприймати органами чуттів. Граматичними ознаками абстрактних іменників є нездатність утворювати корелятивні форми однини і множини (більшість вживається лише в однині) та сполучатися з означено-кількісними числівниками. Абстрактні назви – це переважно похідні утворення, слова з непохідними основами становлять кількісно невелику групу.

Зауважимо, що межі між конкретними та абстрактними найменуваннями є рухомими й залежно від контексту іменник може позначити не лише конкретне, а й абстрактне поняття. Це одна з причин того, чому питання про класифікацію слів у межах категорії абстрактності досі залишається суперечливим й остаточно не з'ясованим.

Є ствердження, що цю категорію можливо виділити з морфологічної точки зору, оскільки більшість абстрактних іменників – мотивовані, утворені від

прислівників чи дієслів за допомогою суфіксів. В деяких наукових розвідках, присвячених абстрактним іменникам в російській, англійській і німецькій мовах, виокремлюють низку суфіксів, які могли б слугувати критерієм для їхньої ідентифікації (наприклад, -acy/-cy; -ance; -ancy; -age; -dom; -ence; -ency; -hood; -ice; -ic/tic; -ics; -ine/-in; -ing; -ism; -ment; -ness; -ship; -th; -tude; -ure; -tion; -ity; -ety; -ing). Однак такий спосіб визначення неможливо визнати достатнім: по-перше, функціонує чимало слів, утворених за допомогою поданих суфіксів, але які є конкретними в основному значенні (*population*) чи в одному із значень (abbreviation «аббревіатура»); по-друге, не всі абстрактні іменники є похідними і містять зазначені суфікси (наприклад *sense*, *treason*).

Отже, зазначимо, що жоден з перерахованих критеріїв ідентифікації абстрактних іменників не є достатнім, тоді як загальним для цього класу є семантичний критерій, а саме – відсутність предметного, матеріального денотату. Утім, такі дослідники як Л. Полюга, Н. Тома наголошують на тому, що, розглядаючи класи слів, неможливо використовувати лише екстралінгвістичні чинники [4, 6, 7]. На нашу думку, раціональним є врахування всіх ознак: семантичні (відсутність матеріального денотату, ідентифікація через слова-визначення, відношення синонімії і антонімії з іншими лексичними одиницями) і формувальні (відсутність повної числової парадигми, особливе вживання зі словами неозначеного артикля, особливості словотвору, здатність до розгортання в речення).

Зазначимо, що абстрактне поняття – опосередковане, беззаперечне поняття, що ґрунтується на виокремленні найістотніших властивостей певних явищ, дій, осіб тощо (напр.: *kindness*, *beauty*, *sadness*, *flight*) на противагу конкретному поняттю, яке трактують як поняття, що стосується певних матеріальних об'єктів і називає їх.

Отже, абстрактні іменники (від лат. *abstraction* – відтягнення, відтворення) – це іменники, які позначають певний стан, дію, ідею, властивості, наукові терміни, риси характеру, поняття ввічливості: *kindness*, *sadness*, *flight*, *justice*, *hate*, *idea*, *hour*.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Золотарева Т. А. Семантические особенности английских абстрактных существительных, влияющие на употребление артикля: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 – германские языки. Москва, 2003. 196 с.
2. Матузная Н. А. Грамматическое содержание и классификация имен существительных в современном английском языке: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 – германские языки. Одесса, 1990. 213 с.
3. Савельев Л. А. Субкатегоризация абстрактных существительных в современном английском языке (на материале биномов модели абстрактное существительное + of + абстрактное существительное): дис. ...канд. филол. наук: 10.02.04 – германские языки. Ленинград, 1985. 177 с.
4. Полюга Л. М. Українська абстрактна лексика XIV – першої половини XVII ст. К.: Наукова думка, 1991. 240 с .
5. Словник іншомовних слів / уклад.: С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. Київ: Наукова думка, 2000. 680 с.
6. Тома Н. М. До проблеми визначення абстрактної лексики. *Мовні і концептуальні картини світу: зб. наук. праць*. Вип. 34. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. С. 288-292.
7. Тома Н. М. Семантико-стилістичні параметри функціонування абстрактної лексики у творах Петра Могили: автореф. дис. ...канд. філол. наук К., 2012. 19 с.

Oksana Kachurets

National University of Kyiv-Mohyla Academy

AIMS AND TASKS OF ENGLISH WRITING CENTER AT NATIONAL UNIVERSITY OF KYIV-MOHYLA ACADEMY

Traditionally Universities in Ukraine and worldwide have placed great importance on developing confident academic writing skills and the COVID-19

pandemic has boosted the requirement for advanced writing practices to even higher esteem. The National University of Kyiv-Mohyla Academy has always kept its focus on teaching writing as the top priority and now, when most communication in academic, business and social spheres is performed in written the ability to articulate ideas in written is becoming more and more valuable.

Initiated by the English Language Department in 2013 and supported by the USA Embassy in Ukraine and NaUKMA PhD School, the English Writing Center aims at promoting effective integration of Kyiv-Mohyla Academy into international academic environment and establishing a regional hub for research and promotion of modern practices in academic writing communication.

The English Writing Center (EWC) encourages NaUKMA students of all degree and non-degree programs to come and work on improving their writing skills while doing their conventional or special projects. The EWC provides practical consultations, workshops and special trainings to Kyiv-Mohyla Academy students and faculty in professional supportive atmosphere.

The main focus of the EWC is content and organization. The students identify their knowledge gaps, gain new skills and practice on brainstorming, clustering and structuring their ideas. The EWC can help with drafting, revision, argument structure, and other special concerns. Though the Center can offer help at every stage of the writing process, it does not give proofreading or editing services, instead, it professionally attends to students' writing and respects their autonomy.

In a comfortable and supportive atmosphere, trained tutors from different fields of knowledge with a variety of majors assist writers individually at all stages of the composing process. For Kyiv-Mohyla community, the Center also runs available workshops, on topics related to writing and teaching writing. The English Writing Center is also committed to involvement in professional activities, including conducting research that improves its service to students and contributes to writing center theory and practice.

One of the aims of the EWC is to help students become independent writers for

life. The English Writing Center strives to teach students to implement writing concept discussed in class, cultivate the skills students need to create effective writings and increase the confidence of student writers.

The English Writing Center offers supplemental tutoring and guidance for the improvement of English writing skills. The tutoring provided by the EWC neither alters nor replaces the guidelines given by University core English course teachers. All students are ultimately responsible for understanding their own English teachers' expectations and the NaUKMA academic honesty and integrity policies.

The main goal of the EWC is to help students apply the writing skills they are learning in their core English classes to work in their majors and minors, which will help them to become more effective at communicating both in written and orally within their own fields. The EWC teaches students that writing skills can and should be applied beyond the boundaries of their English papers.

The peer-tutoring program is an important part of the EWC educational mission at NaUKMA writing center. The mentoring, support, and education peer tutors can be a powerful part of their learning experience in NaUKMA. In addition, peer tutors get to interact with a range of students who visit the English Writing Center and they learn a lot about their own writing process. They learn about effective teaching and have the satisfaction of helping people, who are usually very grateful.

The Tutoring Peer Writers course prepares students to be effective tutors for peer writers by introducing them to issues in teaching, writing, and working as a tutor. The course is appropriate for students from any discipline who recognize the importance and difficulty of responding well to drafts written by others.

References:

1. Jordan R. R. Academic Writing Course. Edinburg: Longman, 1996. 160 p.
2. Trzeciak J., Mackay S.E. Study Skills for Academic Writing: Student's Book. New York: Phoenix ELT, 1994. 43 p.

3. Mathukutty M.M. Badrinarayan S. P. Academic Writing. A Guide for Management Students and Researchers. Businessbook from SAGE: Los Angeles, London, New Delhi, Singapore, Washington DC, 2010. 264 p.

Virtoria Kulko

University of Customs and Finance

RESEARCH OF CAREER ORIENTATIONS OF STUDENTS OF THE SPECIALTY "INTERNATIONAL TOURISM"

The study of students' career orientations is important and relevant today, during this period a person is planning his professional future, trying to realize the correctness of his decision concerning professional choice.

The lack of state guarantees for employment after graduation significantly retards the formation and successful implementation of youth career strategies. At the same time, the problem of the adequacy of youth career orientations to the real conditions of modern society is no less important. Excessive career expectations of today's youth, which potentially cannot be realized, in the future are able to bring not only to disappointment in the chosen profession, but also to the loss of optimism in life and self-confidence.

In order to identify career orientations of first-year students of the specialty "International tourism" of the University of Customs and Finance, we conducted the research in which 50 people took part.

Table 1

Career orientations of students of the specialty "International tourism", %

№	Career orientations	%
1	Autonomy	76
2	Lifestyle integration	72
3	Professional competence	62
4	Stability of workplace	58

5	Management	48
6	Entrepreneurship	32
7	Stability of residence	30
8	Service	8
9	Challenge	6

As we can see from the analysis of the data obtained by the «Career anchors» method (Table 1), the most important career anchors of the students are autonomy and integration of lifestyles. High performance on the scale of autonomy indicates the pronounced students' needs to do work at convenient time for them, and unwillingness to obey the rules of the organization.

Professional competence is the next in the hierarchy of career orientations. This orientation is connected with the presence of abilities and talents in a certain field, in the future students want to be masters of their work and achieve success in the professional sphere.

The orientation regarding the stability of the place of work is also an important factor, which is quite predictable. The choice of this career orientation, in our opinion, depends on the current social and economic situation in our country. Young people strive to ensure that their future life positions are predicted to a greater extent.

Management and entrepreneurship are the least important career anchors for students. The low score on the management scale indicates that students do not want to take responsibility for other people and burden themselves with organizational responsibilities. Low average score on the scale of entrepreneurship indicates the unwillingness of students to take risks and overcome obstacles. It is not interesting for such future specialists to create a new business; it is easier for them to work in a company for hire.

Analyzing the hierarchy of anchors, it can also be noted that career orientations such as stability of residence, service and challenge are in the last places. This suggests that young people studying in higher education institution, see, first of all, personal gain and focus on pragmatism in their careers; therefore, they do not focus on socially significant, noble motives of activity.

References:

1. Коломейцев Ю. А. Основные научные подходы к профессиональной карьере и карьерным ориентациям личности. *Проблемы управления*. №1. Минск, 2008. С. 207–215.
2. Шейн Э. «Якоря карьеры». URL: allenz.info/wp-content/uploads/2017/06/Якоря-карьеры_текст-методики.pdf
3. Лозовецька В. Т. Професійна кар'єра особистості у сучасних умовах. Київ, 2015. 279 с.

Игорь Меньшиков

Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара

ГРАММАТИКА НА ЛЕКСИЧЕСКОМ УРОВНЕ СТРУКТУРЫ ЯЗЫКА

Под уровнями языка понимаются некоторые «части» языка; подсистемы общей языковой системы, каждая из которых характеризуется совокупностью относительно однородных единиц и набором правил, регулирующих их использование и группировку в различные классы и подклассы. Обычно принято выделять такие уровни языка, как фонемный, морфемный, лексический, синтаксический [2, с. 539]. Указанные уровни носят иерархический характер, и лингвистические единицы каждого из последующих уровней образуются, как правило, не автономно, а на базе каких-то единиц уровней предыдущих. Так, лексика в большинстве языков мира формируется при всей значимости её фонемного (материального) представления не в результате того или иного сочетания фонем или каких-то иных звуков, а, очевидно, на более высоком уровне – в результате определённого рода соединения и комбинации морфем как чётко детерминированных и значащих частей слова, связанных с определённым их лексическим или грамматическим

значением. Не перспективно, казалось бы, и непосредственно связывать лексическое значение слова с его морфологической структурой, т.е. грамматический и лексический уровни языка. В этом плане, однако, мы можем столкнуться с некоторыми нюансами, и в частности с ситуацией, когда в некоторых языках, например в германских, те или иные лексические единицы языка функционируют не только в качестве собственно лексем, но и как своего рода манифестанты грамматических значений и грамматических форм.

Весьма показателен в этом плане немецкий предлог *von*, который может функционировать и в качестве отдельной лексемы, выполняющей функцию служебного слова (*Von diesen Bergen übersieht man das ganze Amphitheater des Tals; Dieser Student wurde heute vom Rektor gelobt*), и в качестве лингвистического средства выражения какого-то конкретного грамматического значения, в качестве функционального назначения предлога *von* как грамматического способа. Можно предложить и своего рода алгоритм дифференциации лексического значения и грамматической функции этого предлога, и этот мы для ситуации, когда соответствующий предлог выступает в функции грамматического способа, формулируем соответствующий алгоритм таким образом:

Всякое существительное, управляемое предлогом *von* и употреблённое без детерминанта, квалифицируется как субстантивное определение, если предлог *von* в свою очередь следует непосредственно за этим существительным:

Die natürlichen radioaktiven Stoffe liefern L-Teilchen von verhältnismäßig geringer Energie; Jede Strahlung ist eine Übertragung von Energie.

Наряду с различного рода номинацией, грамматические функции в немецком языке довольно часто выполняют и многие другие лексемы, в том числе и такие высокочастотные слова, как *es, man, zu, durch, am, mit, bis* и др. При этом особым разнообразием грамматических, а также лексических, так или иначе связанных с грамматикой, значений отличаются в этом плане

местоимение *es* (*ich weiß es, es gibt, er ist es, es regnet, es dröhnen die Räder*) и предлог *zu* (*zu groß, die Tür ist zu, zu schreibende...*).

Список использованной литературы и информационных источников:

1. Граматика німецької мови. Київ : Радянська школа, 1960. 356 с.
2. Лингвистический энциклопедический словарь / под ред. В. Н. Ярцевой. Москва : Сов энцикл., 1990. С. 539-541.
3. Немецко-русский словарь / под ред. А. А. Лепинга и Н. П. Страховой. Москва : Гос. изд-во иностранных и национальных словарей, 1962. J – Z, С. 625-1304.

Ольга Новікова

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ЕТИМОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОНЦЕПТУ CAT

Виявлення доконцептуальних властивостей через історію мови є основним для опису концептів. Структура концепту, на думку Ю. Степанова, має все, що «належить будові поняття; з іншого боку, усе, що робить концепт фактом культури – вихідна форма (етимологія); стиснута до основних ознак змісту історія; сучасні асоціації; оцінки та ін.» [1, с. 43]. Дослідження концепту CAT в англійській лінгвокультурі має базуватися на докладному вивченні етимології слів-номінантів концепту, чиї семантичні ознаки дають змогу глибше зрозуміти природу концептів. Спираючись на етимологічні словники англійської мови, зазначимо, що вживання лексеми *cat* уперше зафіксовано на початку VI ст. Чимало науковців переконані, що давньоанглійська ЛО *catt* походить від латинської ЛО *cattus*. Крім того, дослідники зауважують, що ЛО *cattus* пов'язана з давньоєгипетськими

коптами *yu šau* (представники найдавнішої релігійної спільноти християн), «tomcat» або слово жіночого роду з суфіксом - *t*.

Натомість науковці-етимологи наолошують на афро-азіатському походженню латинського слова *cattus*. Нубійське слово *kaddiska* «wildcat» і *kadīs* є можливими джерелами походження сучасного слова *cat*. Нубійська ЛО *kaddiska* може бути запозичене з арабської мови *قَطّ qatṭ ~ قِطّ qitt*. Ймовірно є те, що форми можуть походити від давньогерманського слова, запозиченого до латинської мови, а потім до грецької, сирійської та арабської.

ЛО *cat* може походити з германської та північноєвропейської мов і, врешті-решт, може бути запозичене з уральської мови *gádfi*, «female stoat», та з угорської *hölgy*, «stoat»; також є припущення, що лексема *cat* сягає своїм корінням протоуральської мови *kād'wä*, «female (of a furred animal)».

Деякі дослідники зазначають, що в основі слів різних індоєвропейських мов, що позначають кішку, лежить праіндоєвропейський корінь «* kat-», від якого утворилися дієслова в індоєвропейських мовах, які позначають «котитися», від яких пізніше виникли назви дитинчат невеликих тварин. Інші вважають такий зв'язок вторинним.

Звуконаслідувальними, близькими до англійського дієслова *meow*, є назви кішки в давньоєгипетській (*mj.w*) і китайській мовах (*māo*).

Англійська лексема *puss* та похідні лексеми *pussy* і *pussycat* датовані ще XVI ст. Ці слова є похідними з голандської лексеми *poes* або з німецької *puuskatte*, які у свою чергу мають зв'язок зі шведською ЛО *kattepus*, або ж норвежською ЛО *pus*, *pusekatt*.

Етимологічні джерела надають інформацію про лексему на позначення кота *tom* чи *tomcat*, а щодо позначення кішки фіксуємо лексему *queen*, особливо в тих контекстах, які пов'язані з розведенням кішок або породою кішок. На початку періоду сучасної англійської мови (Early Modern English) з'явилась ЛО на позначення маленького кошеняти, сучасне слово *kitten* було замінено на те, що зараз є застарілим *catling*.

Отже, спираючись на інформацію лексикографічних джерел, висновкуємо: етимологією лексеми *cat* (n.) є «domestic cat» (від латинського слова * *cattus*).

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Степанов Ю. С. Константы. Словарь русской культуры. Опыт исследования. М. : Языки русской культуры, 1997. С.43.
2. Степанов Ю. С. Методы и принципы современной лингвистики М. : URSS, 2005. 312 с.
3. Harper D. Online etymology dictionary. URL: <http://www.etymonline.com>

Світлана Рябовол

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ СКЛАДНИК ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Однією з найважливіших навичок, якою необхідно оволодіти студентам у ХХІ ст. є критичне мислення, оскільки вміння розуміти, аналізувати та синтезувати інформацію потребує критичного ставлення до отриманої інформації, зокрема й тієї, що надходить іноземною мовою. Тому опанування звички мислити критично має бути невід'ємним складником занять з англійської мови в університеті.

На думку дослідників, проблемним є визначення того, які здобуті навички критичного мислення можуть бути інтегровані до навчальних програм. Причина цього полягає у дискусіях щодо тлумачення терміну.

На наше переконання, одним із найвлучніших є визначення представлене Н. Скрівеном та М. Полом: «Критичне мислення – це дисциплінований процес активного та вмілого осмислення, застосування, аналізу, синтезу та оцінки

інформації, зібраної на основі спостережень, досвіду, роздумів, міркувань чи спілкування, як керівництво до переконань та дій» [3].

Погоджуючись з тлумаченням, Т. Бернс та С. Сінфілд наголошують, що «критичне мислення – це мистецтво робити чіткі, обґрунтовані судження, засновані на трактуванні, розумінні, застосуванні та синтезі доказів, зібраних за допомогою спостереження, читання та експерименту» [1, с. 94].

З метою оволодіння навичками мислити критично потрібно залучити студентів до відбору надійної, перевіреної інформації, напрацьовувати уміння правильно ставити запитання, різноаспектно досліджувати представлену проблему.

Підкреслимо, що для ефективного використання англійської мови важливо не лише розуміти значення прочитаного і почутого, але й осмислювати, виголошувати власне ставлення до обговорюваних тем.

Однією з технік для розвитку критичного мислення може вважатися активне читання, основним компонентом якого є спонукання студентів під час читання текстів англійською мовою ставити такі питання: Чому це було написано? Чому це корисно? Чи змінився контекст з тих пір, коли це було написано? Як автори дійшли таких висновків? Чи можна погодитися з такими висновками? [4].

Вартою уваги є техніка проведення дискусій, серед яких виділяють такі види:

- 1) сократична дискусія, тобто обговорення конкретного тексту (статті, есе, відео тощо) у колі;
- 2) дебати «за і проти», які надають змогу розглянути тему з різних боків;
- 3) оксфордські дебати, робота у яких організована завдяки поділу двох суперечливих суджень щодо однієї проблеми між двома командами, а третя команда в академічній студентській групі повинна вирішити, аргументи якої з команд є переконливішими;

4) панельна дискусія, «панельна група» (певна група студентів) обговорює тему, а після презентації їхніх думок інша група студентів ставить їм питання;

5) дискусія з використанням методу «акваріуму», коли частина студентів у колі проводить бесіду на запропоновану тему, а інші студенти спостерігають за процесом та аналізують [2].

Отже, критичне мислення безсумнівно можна назвати однією з основних когнітивних навичок, з якою невід'ємно пов'язаний процес опанування англійської мови, зважаючи на те, що особливого значення у сучасному суспільстві набувають уміння перевіряти джерела, аргументувати свою позицію, моделювати очікування, оцінювати інформацію, знаходити відповіді на питання, виконувати поставлені завдання, робити висновки та творчо мислити.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Burns T., Sinfield S. Essential Study Skills: The Complete Guide to Success at University (4th ed.). London, 2016. P.94.

2. Carr K. S. How can we teach critical thinking. 1990.
URL: <http://ericps.ed.uiuc.edu/eece/pubs/digests/1990/carr90.html>

3. Scriven M., Paul R. Defining critical thinking: A draft statement for the National Council for Excellence in Critical Thinking. 1996.
URL: <http://www.criticalthinking.org/University/univlibrary/library.ncl>

4. Study Hub learning resources. Critical Thinking.
URL: <https://www.ed.ac.uk/institute-academic-development/study-hub/learning-resources/critical>

THE SIMPLIFICATION OF MODERN ENGLISH: PROS AND CONS

Communication is an essential part of the human being's or community's identity. All languages developed through the centuries because of many reasons (political, social or economic) to meet people's necessities in different times through the centuries. According to academic scholars, *"the English language which started as a dialect in England, then become one of the most used languages even between people who do not share the same mother language (lingua-franca)"* [1].

All languages evolve quickly and this process is the reason for the range of conferences and vibrant discussions among linguists who pose such arguable questions as: *"How noticeable is the change in the English language? Did it ever occur to you how the English we speak today compares to that which was spoken decades ago?"* [1]. Academics also mention that today one would have great difficulty in understanding Old English and even Middle English. Early Modern English was the start of the language we are nowadays familiar with.

English is one of the most dynamic languages. The processes of globalization, the development and spread of information, and communication technologies caused an extreme significance in foreign languages study in general, and English in particular because of its status as a language used for intercultural communication.

Continuous changes in public life and society, and the development of science and technology, art and culture are reflected in the vocabulary of the day. Some words fall out of the user's active vocabulary and can be forgotten over time, but at the same time a large number of new words appear, hence the vocabulary is being continuously enriched.

There are various strategies and methods in mastering a foreign language to simplify the teacher's inputs to make it more comprehensible, so that students can

acquire the material more easily. Students will also make their own simplifications or adjustments.

Simplification refers to those changes that have less lexical and syntactical complexity. In lexical simplification, a low frequency word is substituted by a high frequency word; and in case of no single synonymous word being available, a short phrase will be used.

Language is a living, dynamic process which reflects the needs of its users. To master a foreign language quickly and effectively, users are constantly simplifying it. New words are added every day. Existing words are changed, new words are introduced and some words are no longer used. New concepts also enter the language and so this process will never end.

However, Eileen Blau points out the “*ineffectiveness of simplification*” as she believes that input simplification provides only inconsistent comprehension. She also states that “*input simplification omits the input linguistic items from baseline text that students need to acquire*” [3, p. 517]. In other words, simplification risks inadequate understanding.

Many English words can be used in more than one part of speech. In particular, many words function as both nouns and verbs. This very common process of changing a word into another part of speech in English is known as conversion.

Chi Luu points out, “*the conversion of nouns into verbs is not actually a new phenomenon*”, as does Mark Nichol: “*it’s nothing new – verbs have been created from noun forms throughout the life span of Modern English and perhaps even before it evolved from Middle English; what’s been different during our lifetime, perhaps, is the rate at which it occurs*” [4, 5].

Languages are products of cultural evolutionary processes, transmitted across generations of users via social learning. In this transmission, languages have been repeatedly subject to the pressures of learning and this is reflected in their changing structure.

By observation of modern usage, we can identify the widespread phenomenon of ‘verbification’ or ‘verbing’, by which it appears that almost any noun is liable to

be used as a verb. This process has been traced using native speaker observation, internet resources, newspaper articles (e.g. The Times) and online dictionaries. The examples are incorporated in Table 1 “Noun-Verb Modification”.

Table 1 “Noun-Verb Modification”

n/o	Noun	Verb	Examples
1	google (n.)	to google (v.)	1) n. You can find this information on Google .
			2) v. We googled the new applicant to check her background.
2	vlog (n.)	to vlog (v.)	1)n. What do you say in a vlog ?
			n.What is a vlog and how does it work?
3	blog (n.)	to blog (v.)	2)v. What should I vlog in 2020?
			v.What should my first vlog be?
4	winter (n.)	to winter (v.)	1) n. She regularly contributes a blog to the magazine’s website.
			2) v. She’s been blogging her illness for almost a year.
5	summer (n.)	to summer (v.)	1) n. I <u>think</u> you <u>tend</u> to <u>eat</u> more in winter .
			2) v. Birds <u>migrate</u> so that they can winter in a <u>warmer country</u> . v. A lot of older people from <u>northern states</u> winter in Florida or Arizona.
6	brexit (n.)	to brexit (v.)	1) n. Last summer they went to <u>Australia</u> , and two summers ago they went to <u>Brazil</u> . n.That <u>year</u> it was a <u>hot, dry summer</u> .
			2) v. If your <u>cactus</u> has summered outdoors, <u>move</u> it into the <u>garage</u> or <u>house</u> when <u>overnight temperatures drop</u> below 65°F.
7	knife (n.)	to knife (v.)	1) n. Brexit is the withdrawal of the <u>United Kingdom</u> from membership in the <u>European Union</u> .
			2) v.Look we brexited the <u>EU</u> .
8	text (n.)	to text (v.)	1) n. He has all knives sharpened.
			2) v. The ship knifed through the heavy seas.
9	Christmas	to Christmas	1)n. The newspaper published the whole text of the speech.
			2) v. He texted congratulations to his niece on her new job.

	(n.)	(v.)	Christmas.
			2) v. This year we are going to Christmas in the Carribbean.
10	bach (n.)	to bach (v.)	1) n. His choice is to be a bach.
			2) v. Mark is not going to marry, he decided to bach.
11	wallpaper (n.)	to wallpaper (v.)	1) n. Personalize your tablet by changing the wallpaper.
			2) v. We decided to wallpaper our study.

Table 1 shows how the speaker simplified their speech and adjusted their existing vocabulary where they did not know or could not find the conventional word or synonym.

Of course, we should always be aiming to make our communication clearer and the language more available but we should not get carried away by so much simplification that we eventually only communicate by interjections.

The formation of new words or parts of speech is a reflection in the language of a society's needs to express the new concepts that constantly arise as a result of the development of science, technology, culture, social relations and so forth. The word formation system of any language, in our case modern English, is constantly evolving and has a great ability to form new vocabulary units, helping not only in its mastering but also in the better and quicker understanding of each other.

So we note that today's globalized society needs effective communication among different countries and cultures, rapidly overcoming language barriers for fast and easy access to information. These needs are successfully solved with the help of simplification within the English language in order to facilitate communication in the modern conditions of the 21st century.

References:

1. Advantages and Disadvantages of the English Language. URL: <https://www.ipl.org/essay/Advantages-And-Disadvantages-Of-The-English-Language-PKW9YTH4SJFR>
2. Ayo J. Words From the 21st Century. URL: <https://public.oed.com/blog/words-from-the-21st-century/>

3. Blau E. K. The Effect of Syntax on Readability for ESL Students in Puerto Rico. TESOL Quarterly. Vol. 16. No. 4. 1982. P. 517–528.

4. Luu C. Do You Even Language, Bro& Understanding Why Nouns Becomes Verbs. URL: <https://daily.jstor.org/in-which-we-science-why-nouns-become-verbs-because-language/>

5. Nichol M. The Verbing of the English Language. URL:<https://www.dailywritingtips.com/the-verbing-of-the-english-language/>

6. VélizC. You’ve Heard of Tax Havens. After Brexit, the UK Could Become a ‘Data Haven’.

7. Глобальный язык: плюсы и минусы. URL: <https://www.englishteachers.ru/forum/index.php?app=blog&module=blogs&controller=entry&id=340>

8. Онлайн словарь. URL: <https://dictionary.cambridge.org/ru>

9. Плюсы и минусы изучения упрощенного английского. URL: <http://lengva.ru/plyusy-i-minusy-izucheniya-uproshhennogo-anglijskogo/>

10. Филимонова Е. Плюсы и минусы упрощения английского языка. URL:<https://warfields.ru/obschenie/plyusy-i-minusy-uproshcheniya-angliiskogo-yazyka-obuchenie-v-rezhime-online-plyusy-i/>

Irina Suima

Oles Honchar Dnipro national university

INTENTION IN THE LINGUISTIC INTERPRETATION

In the general case, the intention is understood as the orientation of consciousness towards a certain object; specific focus of human mental activity on a certain object. The intention is defined as the intention, goal, direction or direction of consciousness, will, feelings on any subject [2, p. 495]. In philosophy, the term intentionality is used in the same sense (also from the Latin intentio), which, as with

the general interpretation of intention, means the orientation of consciousness towards an object, a peculiar positing of an object in thought; a specific property of consciousness that expresses its essence [1, p. 291]. In psychology, there is a slightly different emphasis on the direction of intention, and the intention is interpreted as any desire, plan, goal, task or belief that is guided by some goal, some final state [3, p.120]. The goal in this case, apparently, can be reduced, to what is presented in the mind and is expected as a result of a certain way of actions [5, p. 286].

In psycholinguistics and linguopragmatics, as indicated in the Complete Dictionary of Linguistic Terms, made by T. Matveeva, intention is qualified as the speaker's subjective desire to build a statement with a specific purpose, as a communicative intention, a target setting. The intention, according to the author of this dictionary, is formed under the influence of a motive – a pre-speech psychological impulse of speech activity. Although the communicative intention receives a certain verbal explication, it remains more of a psychological than a linguistic phenomenon. The intention belongs to the sender of the speech and, due to the implicit speech-behavioural formation, to a large extent remains an object, impervious to perception [6].

When interpreting intentions, linguists operate with more specific categories and directly associate this concept not so much with a certain subject as with the goal, or communicative task, of the statement. So, in the Linguistic Encyclopaedia of E. Selivanova, intention is defined as a pre-verbal, meaningful intention (goal) of the speaker, which determines communicative strategies, the internal program of speech and the ways of its implementation. Intention is the main structural feature of consciousness and any of its acts [8, p. 203].

At the same time, some linguists put a somewhat narrowed content into the concept of intention, reducing the whole complex of problems concerning the corresponding concept, in essence only to speech, or communicative, intention, which is defined as the orientation toward achieving a specific communication task; intention, assumption to do something, desire, design.

V. Starichenok also interprets speech (communicative) intention as a target setting of a speech act, intention of the speaker, but believes that the degree of realization of speech intention, and, accordingly, the ability to carry out a speech act depends on the level of language proficiency, on the ability to use expressive stylistic and imaginative language capabilities, as well as non-verbal aids [9, p. 522].

Thus, the intention as a kind of communicative task of the utterance is a certain goal of the communicant as the initiator of a dialogue or some other act of communication, which he sets for himself, referring to his interlocutor, and this goal can be schematically reduced, as a rule, to the following the speaker's three basic attitudes:

1) inform the interlocutor, i.e. to tell him\her something, 2) to receive the necessary information from the interlocutor in the form of an answer to the question posed to him\her, 3) to express his\her will, which is aimed at the implementation or non-implementation by the interlocutor of some action indicated by the speaker. The linguistic labelling of these attitudes correlates with the three main types of sentences in their traditional classification according to the purpose of the utterance: narrative, interrogative, and incentive.

It is extremely difficult to bring together the linguistic and psychological parameters of intention as a general scientific category, to bring the methodological basis of linguistics under the methodology of psychology, and especially logic or, say, philosophy, due to a number of objective reasons. And therefore, we consider it necessary to separate at least two, in our opinion, completely different, although intersecting both in terms of content and in terms of expression, the essential hypostases of the intention – its psychological component in the corresponding speech manifestation and the linguistic one.

In psychology and in the general scientific interpretation of the concept of intention, its leading properties and characteristics, obviously, lie in the aspect of semantics, and more specifically, functional semantics. And this is completely natural, since the psychological attitude towards a certain kind of result of communication as an interpersonal contact, towards the achievement of some goal,

should be indicated, first of all, meaningfully. Communicators have a goal, which means that there must be a specific pragmatic attitude towards achieving it, requiring a clear meaningful understanding of everything that concerns not only this attitude itself, but also its speech, verbal representation. You need to comprehend the realities of the corresponding communicative situation, delve into the logic of the problem and, finally, build an algorithm for your speech behaviour, which is possible only with full immersion in the semantic component of mental activity, and therefore in the accompanying speech formations of an intentional nature. In this case, the intention can manifest itself in one or another of its various forms, which maximally contribute to the implementation of the intention of a certain subject and the achievement of the goal set by him under the appropriate circumstances. The content plan ultimately dominates here.

In speech practice, as a rule, requiring an adequate designation of the nature of the linguistic figures used by the communicants, some formal, mainly related to the plan of expression, their grammatical and stylistic parameters can quite often dominate. Thus, an interrogative, intention as an attitude to receive information or, say, an expression of will can be actualized not only in some of the types of interrogative and, accordingly, imperative sentences, but also in phrases with explicit, at least fragmentarily, formal indicators of both interrogativeness and another purpose of the statement, i.e. when informing and when expressing will of the communicator. At the same time, it seems that it is precisely the grammatical, and, if possible, also formally designated characteristics of the corresponding speech formations that can provide the researcher with the opportunity to indicate the differential features of these figures, carry out a typological classification of various intentional constructions in a given language and describe an objectively motivated system of those communicative units that directly or indirectly correlate with such constructions, describe, for example, the system of responsive sentences [4]. Another thing is whether it is possible to reduce the intention to the three main types of its functional manifestation: information, interrogation and expression of will and to make the three-component system of classification of sentences according to the

purpose of the statement absolutized. Linguists have different points of view on this matter.

O. Jespersen divided sentences, depending on their communicative task (according to O. Espersen, communicative influence) into two groups: 1) the presence of influence, differentiating on the request and the question, and 2) the absence of influence, as is the case in statements of approval, exclamation and desirable, which can be expressed in the absence of the interlocutor [3].

O. Melnichuk identified seven different types of sentences in their communicative task: narrative, interrogative, incentive, optative, retelling, probable, hypothetical [7]. Some linguists define eight ones: exclamatory, desirable (optative), appeal, concession, threat, refusal, statement of an imaginary reality, interrogative [2, p. 123-145].

It should be noted, however, that, on the one hand, almost all types of sentences that are deduced outside the framework of the three-component system, without losses that are essential for the study and description of the grammatical structure of any particular language, can, in our opinion, be summed up under the three-component system. On the other hand, more general systems, for example, one opposing non-interrogative and interrogative sentences [9, p. 418], expands in its second component by such subtypes as general interrogation sentences, private interrogation sentences, etc [9].

And in this regard, the traditional three-component system, which includes narrative, interrogative and imperative sentences, obviously has no less than any other reason to represent a grammatical category of a target purpose. Linguists often identify only three main types of speech intention: narration, interrogation and expression of will, that are traditionally classified according to the purpose of the utterance as narrative, interrogative and imperative. At the same time, the linguistically significant parameters of the intention, correlating with one or another type of sentence, and the nature of the communicative task of the corresponding statement as a syntactic category of the target purpose are not clearly opposed to each other. Quite often, especially in theoretical developments, the corresponding concepts

are generally leveled out and associated with the same linguistic phenomenon, with the same speech figures, but interpreted in different ways. In principle, a speech intention and a goal, or a communicative task, statements are completely different, although they form an indissoluble unity, things related to the content and form of a certain speech act.

In essence, an intention categorically manifests itself in terms of content and can be correlated with its various material representations, with different types of sentences, while the linguistic essence of the goal of an utterance is mainly a plan of expression, a model for constructing one or another speech formation and is a kind of sentence, with its variable communicative task, and accordingly with the possibility of different speech representation of different intentions, attitudes and goals of the speaker.

References:

1. Большой толковый психологический словарь / сост. Робер Артур. Т.1. Москва : Вече, 2000. С. 291.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т.Бусел. Київ ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. С. 123-145; 495.
3. Есперсен О. Философия грамматики. Москва : Издательство иностранной литературы, 1958. С.120; 233-236.
4. Кондаков Н. И. Логический словарь. Москва : Наука, 1971. С. 49-84.
5. Ломов А. М. Словарь-справочник по синтаксису современного руссавкого языка. Москва : Восток-Запад, 2007. С.286.
6. Матвеева Т. В. Полный словарь лингвистических терминов. Ростов-на-Дону : Феникс, 2010. С.129-130.
7. Мельничук О. С. Розвиток структури слов'янського речення. Київ : Наукова думка, 1966. 324 с.
8. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2011. С. 203.
9. Стариченок В. Д. Большой лингвистический словарь. Ростов-на-Дону: Феникс, 2008. С. 418-467.

GLOBAL ENGLISH ЯК РІЗНОВИД СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У сучасному глобалізованому світі англійська мова виконує функції вербального посередника в процесі комунікацій між представниками різних націй. В науці наявні дискусії щодо того як потрібно характеризувати англійську на кшталт Lingua Franca, Global English, світова мова, мова міжнародного спілкування тощо. Це питання є цікавим водночас у теоретичному та праксеологічному аспектах, проте, зважаючи на свою складність, має бути темою окремого ґрунтовного дослідження. У межах наукової розвідки зосереджено увагу на аналізі Global English.

Зауважимо, що назва цього різновиду англійської мови вказує на безпосередній взаємозв'язок із глобалізацією, під якою розуміють процес інтеграції національних економік у єдине ціле, посилення їх взаємозв'язку та взаємовпливу. Утім, такі інтеграційні процеси відбуваються не лише в економічній, а й в інших сферах – культурній, політичній, соціальній тощо. Відповідно, спостерігаємо такі поняття, як культурна глобалізація, вестернізація, м'яка сила тощо.

У цьому контексті цікавим є співставлення Global English та Standard English. Зважаючи на те, що Global English використовують переважно за межами англomовних країн, а, отже, вживають насамперед не носії англійської мови, то дотримання норм Standard English стає факультативним. Global English має здебільшого функційне значення: допомагає спілкуватися представникам різних націй (для яких англійська не є рідною мовою) у сфері бізнесу, міжнародної політики, спорту тощо.

Функціонує низка чинників, що слугували підґрунтям для набуття англійською мовою статусу глобальної:

1) вплив процесів колонізації, що мали місце у минулому (обрання колишніми колоніями англійської як державної мови; вивчення англійської мови місцевими елітами у колишніх колоніях);

2) використання англійської як офіційної мови (або однієї з офіційних мов) багатьма впливовими міжнародними організаціями;

3) вплив націй, які є носіями англійської мови;

4) англійська як мова мережі інтернет тощо.

Важливе значення для пояснення ролі та місця англійської мови у сучасному світі має концепція «трьох кіл».

Перше – це «inner circle» (внутрішнє коло). Йдеться про носіїв мови (Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки, Австралія, Канада, Нова Зеландія). Ареал розповсюдження англійської як другої (після державної) мови – це так зване зовнішнє коло («outer circle»). Йдеться насамперед про колишні колонії Британської імперії. Третє коло («expanding circle») охоплює всіх тих, хто використовує англійську як іноземну мову.

Заслужують на поцінування кількісні показники окремішньо взятого кожного кола. З одного боку, до першого зараховують лише 5,5 % населення світу, це 400 млн. носіїв (інформація станом на кінець XX ст.). З іншого боку, саме третім із наведених кіл представлені країни, які з середини 20 ст. зазнали найбільшого зростання. На думку дослідників, майбутнє англійської мови як глобальної за своїм статусом залежатиме від другого та третього кіл [1].

Отже, англійська мова в різні історичні епохи відігравала важливе значення у спілкуванні між людьми, зокрема між представниками різних націй. Зауважимо, що на сучасному етапі розвитку людства англійська отримала статус глобальної, що актуалізує передусім чимало питань, наприклад, особливості процесу її вивчення.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Голик С. Англійська мова як lingua franca у сучасному світі: глобалізаційні виклики. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2015. Вип. 14. С. 125–131.

СЕКЦІЯ 2. «НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ»

Tetiana Aksiutina

Oles Honchar Dnipro National University

TEACHING THROUGH VIDEO-MAKING: IDEAS AND STRATEGIES FOR EFL ONLINE TEACHING

In the present learning situation, technology is becoming ever more useful to both teachers and learners. It enables us to teach in more interesting and innovative ways and in our quest to make learning fun, it can certainly add another dimension. Technological advancements and media tools for communication such as Skype, Instagram, Whatsapp, Blog, Vlog, Twitter, Facebook, and sufficient use of gadgets like Smart phones, laptops or computers have changed the physical classroom into a world of possibilities for learning English as a second language. It is indeed a very exciting time to be an EFL teacher and part of the internet revolution, as David Crystal (2004) states in the preface to his work, *Language and the Internet*: “*An emphasis, which formerly was on technology, has shifted to be on people and purposes. And as the Internet comes increasingly to be viewed from a social perspective, so the role of language becomes central. Indeed, notwithstanding the remarkable technological achievements and the visual panache of screen presentation, what is immediately obvious when engaging in any of the Internet’s functions is its linguistic character. If the Internet is a revolution, therefore, it is likely to be a linguistic revolution*”.

And yet in our technological world, where our eyes can feast on the plethora of visual material, it is crucial to remember that verbal communication is still a massive part of what we teach. Eloquence of speech leads to eloquence of thought, and, as technology expands, eloquence of speech seems to be an area which is contracting or in decline. Enthusiastic internet users can actually get by with very little speech. For learners to be able to communicate effectively; to be able to express their views

and ideas, and to be able to understand the contextual and conceptual meaning of words, they require a working vocabulary. Such vocabulary grows as the learner grows in ability and confidence. So how do we make use of technology to develop speaking skills and eloquence?

One way, which bears very positive results, is video making. Giving students a specific video task to do produces better results and the task EFL teachers can mostly choose is to ask the students to find an excerpt from a film or a national song or an advertisement to dub using Google store-dubsmash application. In this way, it is the students' voices, which are being recorded and this can be better for the more timid in the class. However, most of the students seem to grow in confidence by dubbing a video and some do enjoy being in the video themselves.

Alternatively a student can be more creative and make a short video, which then requires narration. These videos can be circulated around the class and individual students are then tasked with adding their own narration. Again research is required here, new vocabulary needs to be found, good sentences need to be constructed and the student also has to think about intonation and delivery skills. It is amazing to find that students, who are at first shy or lacking in creative skills turn into mini actors or directors with a new found confidence. Once the video is completed, the teacher can review the videos with students individually and then students can present their videos in a classroom session.

The teacher can share the feedback individually or in the classroom. The classmates can share their comments to each respective dubbed video in the classroom or post their comments on the group. The entertainment quotient for this exercise is high as all students can view all the videos. Finally, this exercise enables students to create visual media rather than simply staring at it. It is a worthwhile project but it does need good management and control to make sure that the whole task is worthwhile and that the students are on their way to becoming eloquent.

References:

1. Crystal David. Language and the Internet. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. 318p.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ЗМІНА ОСВІТНЬОЇ ПАРАДИГМИ

Кінець XX та початок XXI ст. відзначається бурхливим розвитком комп'ютерних технологій та їх впровадженням в освітній процес, що різко змінило ставлення до набуття знань завдяки необмеженому доступу до навчальних матеріалів та їхніх джерел. Отже, після тривалого часу, впродовж якого відбувалися лише незначні зміни в підходах до навчання, створили передумови для зміни освітньої парадигми. Вперше термін зміна парадигми (paradigm shift) введено в 1962 році Т. Куном в книзі «Структура наукових революцій» [1], в якій він визначає парадигму як 'визнані всіма наукові досягнення, що протягом певного часу дають науковому співтовариству модель представлення проблем та їхнього вирішення'. Т. Кун розглядає розвиток науки як зміну поглядів на наукову проблему, що породжують нові гіпотези і теорії, стверджуючи, що наукові революції виникають тоді, коли науковці виявляють аномалії, які неможливо пояснити за допомогою універсально прийнятої парадигми, в межах якої до певного моменту відбувався науковий прогрес. Конфлікт парадигм, який постає в періоди наукових революцій, – це конфлікт різних систем цінностей, способів вирішення завдань, практик, а не лише різних картин світу. Зміна парадигми – це перехід від одного способу мислення до іншого. Це – революція, трансформація, метаморфоза, яка не лише функціонує, а ще й спричиняється певними 'агентами', які викликають ці зміни. Коли наукова дисципліна змінює одну парадигму на іншу, за термінологією Т. Куна, це називають «зрушенням парадигми» ('зсувом' парадигми – paradigm shift). Дослідник наголошує, що рішення відмовитися від парадигми водночас є рішенням прийняти іншу парадигму, наслідком чого є порівняння парадигм однієї з іншою.

Для того щоб нова освітня парадигма відповідала потребам сучасного суспільства, необхідно використовувати інформаційні технології, які створюють умови для вивільнення викладача від потреби передавати студентам структуровану інформацію, для зосередження уваги на прищепленні їм раціональних методів самостійного пошуку знань або їхнього конструювання у співробітництві з іншими. Нові часи моделюють нове бачення освіти, в якій концепти навчання та вчення, взаємостосунків ‘викладач-студент’ підлягають переосмисленню та наповненню новим змістом, інструментарієм та ресурсами.

Метою цієї наукової розвідки є вивчення впливу інформаційних технологій на розвиток дистанційної освіти, виявлення чинників, що сприяють зміні освітньої парадигми та надання характеристики сучасним формам презентації знань. Суспільство XXI ст. вже назвали інформаційним або заснованим на знаннях, яке з плином часу переходить в суспільство мереж (network society). Структуру такого суспільства визначають передусім мережами та інформаційними і комунікаційними технологіями. В процесі інтенсивного використання останніх в освіті з’явилися нові дисципліни, серед яких дистанційна освіта отримала всесвітнє визнання. Освіта без ‘стін’, самостійне отримання знань, гнучкість та навчання впродовж життя, віртуальні класні кімнати, синхронна та асинхронна взаємодія завдяки комп’ютеру – ці концепти укорінилися в поняття дистанційної освіти. Дистанційна освіта може забезпечити взаємодію: ‘студент-викладач’, ‘студент-студент(и)’, ‘студент-контент’[2, 3]. Утім, важливим є також взаємодія ‘студент-технології’. Отже, сучасна дистанційна освіта ґрунтується на чотирьох зазначених вище типах взаємодії. Технології змінюють засоби взаємодії між студентом та викладачем. Коли студент використовує технології для збору інформації, він вже не залежить від викладача як джерела інформації. Отже, вік інформаційних та комунікаційних технологій спричинив визначення процесів доступу до інформації та методів її представлення. Школа, коледж та університет вже не є єдиними розповсюджувачами знань, а процес навчання наразі може відбуватися без обмежень у просторі і часі. Зникають поступово межі між

поняттями ‘студент денного навчання’ та ‘дистанційного’. Фактично, в майбутньому денне навчання може опинитися на периферії освіти.

У порівнянні з традиційним онлайнове навчання потребує зрілості та дисципліни, взаємодії та співробітництва, а також забезпечує географічне перебування студента в будь-якій місцевості завдяки роботі інтернету та 24/7/365 тим студентам, у яких немає іншого вибору. Зауважимо, що онлайн навчання не позбавлене деяких обмежень та викликів, наприклад така форма навчання потребує самостійності, дисципліни та відданості. Це може викликати додатковий стрес у тих, хто звик до більш структурованого середовища традиційних форм навчання. Крім того, виникає розчарування та додаткове навантаження, не властиве традиційним формам, що вможливорює непорозуміння, тривожність та фрустрацію через невдачу під час комунікації та технічні неполадки.

Отже, ‘зсув’ парадигми в дистанційному навчанні означає заміну процесу репрезентації знань на процес їхнього конструювання через інтерактивність, перехід від традиційного навчання, підґрунтям якого є викладач як центральна особа навчального процесу та основний вербалізатор знань, до інтерактивних форм навчання, в центрі яких постає студент. Сучасна дистанційна освіта ґрунтується на використанні аудіо, відео, цифрових мультимедіа, прямому контакті учасників навчального процесу та інтерактивному конструюванні знань. Зі збільшенням технологічних змін відбувається ‘зсув’ освітньої парадигми.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Kuhn T. S. The structure of Scientific Revolution. Chicago: The University of Chicago Press, 1970. 223 p.
2. Moore M.G., & Kearsley G. Distance education: A system view. 2nd ed. Belmont, CA: Wadsworth, 2005. 384 p.
3. Daniel J. Can you get my hard nose in focus? Universities. Mass education and appropriate technology /ed. In M. Eisenstadt & T. Vincent. *The knowledge web-learning and collaborating on the net*. London: Kogan Page, 1998. P.21-29.

НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ЭФФЕКТИВНОГО ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ

Системный подход к процессу обучения иностранному языку предъявляет особые требования к качеству занятий, стимулируя поиск новых, нестандартных методов подбора и принципов организации языкового материала с акцентированием основного внимания на акселерации, управляемости и контролируемости образовательной динамики (Н. Гальскова, Е. Пассов, К. Фокина) [1, 3, 5].

Существующая концепция языка как средства коммуникации выдвигает задачу более гибкого подхода к набору методик, что обусловлено конечной целью образовательного процесса – качественного усвоения материала студентами. Успешные результаты, достигнутые при использовании некоторых прогрессивных методик обучения иностранному языку, связаны, как правило, с весомой ролью интенсификации учебного процесса.

Интенсификация учебного процесса начинается с формулирования целей, раскрывающих сущность образовательной деятельности, создания безусловно позитивного, одобрительного психоэмоционального отношения у обучающегося к изучаемому предмету, побуждения к самостоятельной творческой деятельности с учетом характерных, личностных интересов (Г. Китайгородская) [2]. Со стороны преподавателя желательно проведение особо рода работы со студентами с учетом их индивидуального способа мышления, ценностной ориентации и опыта межличностных взаимоотношений.

Особую важность, по нашему мнению, следует уделять дифференцированному обучению ролевым и ситуативно-тематическим упражнениям с ярко выраженным активным, деятельным характером. В этой связи особую актуальность приобретает способность преподавателя к умелому формированию у студента соответствующих механизмов,

способствующих взаимодействию речевых высказываний с дальнейшей опорой на смысловое восприятие услышанного в иноязычной речи. Основными методами и при проведении практических занятий становятся упражнения, помогающие развивать навыки конструктивного взаимодействия в разнохарактерных ситуациях, моделировать обобщающие схемы, искать и находить требуемую информацию, обновлять и пополнять собственные знания.

В практической работе студента неизбежно возникают определенные ошибки из-за неминуемого воздействия родного и иностранного языков с их последующим корректирующим взаимодействием [4]. Немедленное исправление подобного рода ошибок в процессе осуществления учащимся речевой деятельности или же после ее завершения не дает желаемого результата, так как может ощущаться сильное влияние ранее сформировавшихся навыков. Следовательно, преподавателю необходимо разработать комплекс упражнений для автоматизации правильного употребления проблемных структур.

Активное использование компьютеров и компьютерных технологий открывает уникальные возможности для управления учебной деятельностью, ее интенсификации. При всем разнообразии программ приоритетными являются те из них, которые помогают наиболее эффективному достижению желаемых целей обучения. В связи с этим выдвигаются следующие основные направления компьютерного обучения иностранным языкам: диалоговое взаимодействие, интерактивность, адаптивность, интеллектуальный интерфейс.

Компьютеры предоставляют возможность существенного увеличения объема необходимой информации благодаря тому обстоятельству, что она подается в наиболее компактном виде. К примеру, при применении упражнений программированного типа на дисплее не только даются вопросы-задания, но и приводятся несколько вариантов ответов на тот или иной вопрос, из которых студенты выбирают верный. Компьютер оценивает правильность ответа и дает сигнал к продолжению действий или же предлагает дополнительное задание.

Интернет-технологии значительно ускоряют темпы индивидуального, самостоятельного усвоения знаний студентами, увеличивают их адаптационные возможности, способствуют более быстрому овладению учебным материалом, повышают мотивацию, способствуя совершенствованию знаний обучающихся и придавая тем самым более многогранную форму процессу получения знаний. К примеру, существующая интернет-технология синхронной коммуникации (чаты) может активно использоваться на занятиях иностранных языков и способствовать общению в режиме реального времени. Использование интернета в учебных целях для повышения практических навыков владения иностранными языками имеет достаточно высокий потенциал, вызывая искренний интерес у студентов к такой форме работы. В таком случае могут применяться специальные программы, целенаправленно разрабатываемые для обучения языкам, различающиеся по уровням активности и моделям профессиональной ориентации в специфических видах деятельности.

В целом, ускорение и интенсификация процесса обучения иностранным языкам помогает оптимизации преподавания, способствует интеграции учебного процесса и современных информационных технологий.

Список использованной литературы и информационных источников:

1. Гальскова Н. Д. Современная методика обучения иностранным языкам. М.: АРКТИ, 2003. 192 с.
2. Китайгородская Г. А. Методика интенсивного обучения иностранным языкам. М.: Высшая школа, 1986. 104 с.
3. Пассов Е. И. Программа-концепция коммуникативного иноязычного образования. Концепция развития индивидуальности в диалоге культур. М.: Просвещение, 2000. 174 с.
4. Пассов Е. И., Кузнецова Е. С., Формирование лексических навыков, Воронеж: Интрелинга, 2002. 40 с.
5. Фокина К. В. Методика преподавания иностранного языка: конспект лекций. М.: Издательство Юрайт, 2009. 158 с.

МУЛЬТИЛІНГВАЛЬНА ОСВІТА В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ ЯК ВАГОМИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Однією з переконливих особливостей сучасного суспільного розвитку є інтеграційні процеси в усіх сферах життя, що виражені, зокрема, в інтенсифікації міжнародного співробітництва, культурного взаємовпливу різних народів і країн, поширенні мультилінгвізму або багатомовності. Ці процеси здебільшого представлені в сучасній освіті, яка набуває мультилінгвального характеру. Наслідком такої освіти є досягнення мультилінгвальної елементарної компетентності, що дає змогу розглядати її не лише як альтернативну функцію до вивчення мов, а й як спосіб опанування спеціальними знаннями, розвитку соціально-комунікативних здібностей особистості.

Аналіз ступеню вивчення наукової проблеми свідчить про те, що мультилінгвальна освіта сформувалася в окрему сферу людського пізнання наприкінці ХХ ст. Метою вивчення іноземної мови стає вміння приймати участь у «діалозі культур» [2]. Це передбачає навчання учнів усім видам мовленнєвої діяльності. Проте, всупереч вимогам програми, чимало випускників шкіл не готові до міжкультурної комунікації через недосконало розроблену методику навчання, недостатню кількість вправ для кожного з етапів навчання мовлення у підручниках та навчальних посібниках, які використовують в школах. Формуванню мультилінгвальної компетентності практично не приділяють увагу, адже наявний формальний підхід спрямований здебільшого на досягнення докомунікативних завдань навчання (формування мовної та мовленнєвої компетентності учнів, розуміння зразків та вміння робити висловлювання за аналогією), проте він не формує комунікативну компетентність, проголошену у Держстандарті освіти.

Мультилінгвальна освіта має на меті розширення мовного репертуару кожної особистості через збільшення кількості мов, якими він/вона може

послугуватися у житті. Це перша, або рідна мова особи, офіційна чи державна мова країни проживання, яку класифікують як основну мову навчання в школі; іноземні мови, мови національних меншин, регіональні мови і мови мігрантів.

Враховуючи експериментальний характер мультилінгвального навчання в загальноосвітній школі, ця проблема перебуває на початку свого вирішення, оскільки, незважаючи на багатий науковий доробок зазначених дослідників, питання розвитку мультилінгвальних навичок у вітчизняній методиці викладання іноземних мов досі не мало належного обґрунтування.

Багатомовна освіта – це поліфункційне явище, а двомовна (синонім білінгвальна) освіта входить до її складу, і є одним із способів формування багатомовності [1]. Ці підходи передбачають дещо різний шлях досягнення мети, яка для обох є спільною і полягає у формуванні здатності послугуватися кількома мовами. Крім того, багатомовна освіта – це спосіб забезпечити постійне підвищення рівня мовної компетентності в кількох мовах.

Використання різних мов як засобів навчання сприяє кращому усвідомленню соціальної і культурної цінності будь-якої з мов й усього європейського лінгвістичного розмаїття та культурного спадку. Це також дієвий засіб формування у школярів здатності використовувати кілька мов і спілкуватися із представниками різних мовно-культурних спільнот, та спосіб здобувати знання і бути мобільним для роботи і відпочинку.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Dendrinos B. Multi- and monolingualism in foreign language education in Europe. URL: <https://www.academia.edu/4711149>
2. Chomsky N. Language and problems of knowledge: The Managua lectures. Cambridge (Mass.). London : MIT press, 1988. 205 p.

МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВНЗ

На сучасному етапі особливо актуальним стає створення системи освіти, яка відповідає вимогам сучасного суспільства і дає змогу майбутнім фахівцям отримати міцні знання іноземної мови, оволодіти практичними вміннями та навичками іншомовного спілкування. Нові цінності й орієнтири освіти і навіть сучасні досягнення науки та техніки багато у чому визначають вибір методів навчання, у якому педагоги віддають перевагу активним та інтерактивним педагогічним технологіям. Істотне значення у цьому процесі має проєктна форма навчання.

Метод проєктів переважно використовують у поза аудиторній самостійній роботі. На сучасному етапі розвитку методики вітчизняними та зарубіжними дослідниками доведено можливості, потенціал та переваги методу проєкту як засобу навчання та виховання (О. Бігич, М. Бухаркіна, О. Барменкова, Н. Вайдал, І. Зимня, В. Кілпатрик, В. Копилова, Н. Коряковцева, Н. Пахомова, Т.Покасаєва, Е. Полат, Р. Рибе, Т. Сахарова, Д. Фрайд-Бут, С. Хайнц, Т.Хатчінсон, В. Царькова та ін.). Науковці розглядають проєктну методику навчання як систему навчально-пізнавальних прийомів, які застосовують для вирішення конкретного завдання: практичного, теоретичного пізнання навколишнього середовища та освоєння дійсності. Проєктна діяльність сприяє розвитку ініціативи, самостійності, організаторських здібностей, стимулює процес саморозвитку. Крім того, метод проєктів сприяє формуванню у студентів здатності самостійно визначати мету діяльності, раціонально організовувати свою навчальну працю, самостійно знаходити потрібну інформацію, добирати доцільні способи для розв'язання завдання, виконувати в певній послідовності розумові, практичні дії, операції, мати уміння і навички самоконтролю і самооцінки. Особливості реалізації методу проєктів під час

організації самостійної дослідної роботи студентів ВНЗ на заняттях з іноземної мови передбачають надання студентам напрямків для проєктної роботи, затвердження теми проєкту, постійну консультативну допомогу викладача [1].

В. Поляренко визначає метод проєктів як один із найефективніших методів, який використовує всі найкращі ідеї традиційної та сучасної методики викладання іноземної мови: різноманіття, що представлене у варіативності тем, типів текстів та вправ; проблемність, коли іноземну мову вживають для виконання новітніх завдань; навчання з задоволенням, що передбачає надання студентам можливості говорити про те, що викликає у них підвищений інтерес, виявляти свій творчий підхід в оформленні та презентації проєкту [2]. На думку науковців, основне завдання цієї технології полягає у створенні умов для активної спільної навчальної діяльності студентів у різних ситуаціях, в яких кожен відповідає за роботу всієї групи. Метод проєктів дає змогу перетворити заняття в дискусійний, дослідницький клуб, в якому вирішують цікаві, практично значущі проблеми. Його можна застосувати водночас на заняттях та в поза аудиторний час. Він забезпечує розвиток пізнавальної активності студента, вмотивованого проблемним протистоянням відомого і невідомого, має на меті активізацію процесу пізнання і осмислення нового, а також опанування новими лексичними одиницями, уможливлючи зробити навчання посилюючим для всіх студентів завдяки їхній участі в різноманітних проєктах.

Проектна робота – це навчання через дію. Проєкти дають повне відчуття певних досягнень, можливість виготовляти продукт. Спостерігаємо й зворотній зв'язок від тих, хто навчаються, коли вони усвідомлюють, що володіють англійською на вищому рівні. В. Поляренко зауважує, що ця характерна специфіка проєктної роботи якнайкраще підходить для групи студентів з різними здібностями, тому що вони можуть працювати відповідно до їхнього рівня та успішності. Здібні можуть показати, що вони знають незалежно від програми чи плану тоді, коли слабші можуть досягнути того, чим вони можуть пишатися, компенсуючи нижчий рівень володіння мовою представленням відеоматеріалу чи наочності [2].

Цілі та завдання проєкту реалізуються під час діяльності студентів та успішним керівництвом викладача, тому проєктну діяльність можна розцінювати як науково-дослідну роботу студентів, де викладач виконує лише роль наставника. За О.Гладкою, організовуючи роботу над проєктом, викладачеві важливо дотримуватися кількох основних принципів:

- представляти студентам значущу у творчому та дослідницькому планах проблему;
- ставити запитання, які спонукають до глибшого дослідження;
- вимагати практичного представлення студентами результатів своєї роботи у вигляді публікацій, постерів, альманахів тощо;
- застосовувати комп'ютерні технології;
- регулювати роботу студентів у творчих групах, надаючи при цьому свободу власного вибору [3].

Портфоліо проєкту О. Холоденко визначає як комплект інформаційних, дидактичних і методичних матеріалів до навчального проєкту, розроблений з метою його ефективної організації та навчання з теми, яка відповідає навчальній програмі базового курсу [4]. Ці матеріали створюють викладачі та студенти під час занять з використанням комп'ютерних технологій.

Портфоліо має свою структуру і складається із: *плану проєкту*, в навчальних цілях якого враховані вимоги державних освітніх стандартів та державних навчальних програм; *прикладів робіт* (студентська мультимедійна презентація, студентська публікація, виконана у формі інформаційного бюлетеня або ж буклета та студентського веб-сайту); *форм та критеріїв оцінювання діяльності студентів*; *дидактичних матеріалів для студентів* (роздавальні матеріали, тести та шаблони документів); *методичних матеріалів для викладача* (мультимедійна презентація педагога, публікація чи веб-сайт; інструкції з організації роботи в проєкті, правила роботи з різним обладнанням тощо); *плану реалізації проєкту*; *списку використаних джерел* [5].

Отже, висновкуємо: метод проєктів як сучасна педагогічна технологія представляє собою спосіб організації педагогічного процесу, підґрунтям якого

є взаємодія педагога і студентів у процесі поетапної практичної діяльності по досягненню запланованих цілей і характеризується самостійністю студентів, опорою на особистісні потреби, особливості та досвід студентів, а також наявністю конкретних практичних результатів; використання методу проєктів у навчанні іноземної мови передбачає врахування специфіки цього навчального предмета, безпосередньо впливає на організацію проєктної діяльності, а саме: передбачає здебільшого групову проєктну роботу з акцентуванням комунікативної сторони процесу, додаткову роботу з відбору мовного матеріалу і важливість представлення результатів [6].

Метод проєктів як самостійна робота сприяє отриманню досвіду дослідницької навчально-пізнавальної діяльності, розвитку умінь збирати, аналізувати, репродукувати інформацію, відбиває творче самовиявлення студента та формує позитивну мотивацію студента до вивчення іноземних мов як засобу міжкультурної комунікації.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Лучкевич В. В. Організація самостійної роботи студентів у процесі навчання іноземної мови у вищій школі *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. Педагогічні науки, 2013. Вип. 108. Т.2. С.161-163.
2. Поляренко В. Проектна методика навчання на заняттях з англійської мови в умовах ВНЗ. URL: <http://interconf.fl.kpi.ua/node/1281>
3. Гладка О.В. Формування комунікативної компетенції студентів на основі проєктної методики навчання іноземної мови. URL: http://zagpedagogika.at.ua/load/formuvannja_komunikativnoji_kompetencij
4. Холоденко О.В. Інноваційні методи навчання англійської мови у ВНЗ в педагогічній теорії і практиці *Наукові записки Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова*. Серія: Педагогічні та історичні науки. 2013. Вип. 112. С. 183-189.
5. Буйницька О. П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 240 с.

6. Годованець Н.І. Проектний метод вивчення іноземної мови. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Педагогіка. Соціальна робота. 2014. Вип. 31. С. 47-48.

Олена Осадча

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ШЛЯХ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Оновлення змісту освіти передбачає його відповідність потребам суспільства та особистості. Високий рівень розвитку науки та техніки потребує широкого застосування сучасних технологій викладання. На сучасному етапі перед освітою постало питання ефективної організації дистанційного навчання. Нормативною базою для його організації є Постанова Кабінету Міністрів України № 211 від 11 березня 2020 р. «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19», Постанова Міністерства освіти і науки України № 406 від 16 березня 2020 р. «Про організаційні заходи для запобігання поширенню коронавірусу COVID-19».

Дистанційне навчання – це сукупність навчальних технологій, що забезпечують представлення інформації в інтерактивному режимі за допомогою використання ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) від тих, хто навчає (викладачів, визначних постатей у певних галузях науки, політиків), до тих, хто навчається (студентів чи слухачів)[1]. Дистанційне навчання стає необхідним не лише в період карантинних заходів. Його можна використовувати як позакласну форму, коли студенти тимчасово не можуть відвідувати заняття і повинні навчатися дистанційно. Однак, навіть найсучасніші технології не вирішують питання створення повноцінного та сучасного курсу. Як показав досвід дистанційної праці, за умови застосування

правильних підходів ця форма навчання може бути доступною та перспективною. С. Литвинова виділяє 4 принципи організації дистанційного навчання, такі як:

- принцип відкритої освіти, що передбачає розширення аудиторії учнів;
- принцип індивідуального спрямування навчання, створення комфортних умов, урахування психологічних особливостей, індивідуального темпу навчання;
- принцип розвитку інформаційної культури, навичок роботи із сучасними засобами;
- принцип соціалізації навчання [2].

У сучасній педагогічній науці останнім часом з'явилося чимало досліджень, які визначають методологічні основи розроблення дистанційних курсів. Такі знання необхідні, тому що ефективність навчання зростає, якщо воно побудоване з урахуванням психологічних процесів та дидактичних принципів. Дистанційні курси характеризуються такими складниками: повторювання матеріалу у багатьох моделях, систематизація матеріалу у логічно організованих ієрархічних структурах, використання проблемних завдань, оскільки навчання, що орієнтоване на вирішення проблеми дає кращі результати, ніж те, що спрямоване на запам'ятовування фактичного матеріалу.

П. Стефаненко розробив методику індивідуалізації змісту навчання за критеріями: «домінувальна репрезентативна система», «раціональність–ірраціональність мислення», «тип інформаційного метаболізму». Він запропонував технологію дистанційної ідентифікації особистості студента та дистанційного сканування його психологічних особливостей і поточного рівня знань [3]. На відміну від аудиторного навчання, дистанційне навчання є віддаленим від того хто навчає і того, хто навчається (у просторі, у часі, у відношеннях). Отже, наше завдання наблизити навчальний процес до студента.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Дистанційне навчання. URL: uk.wikipedia.org/wiki/Дистанційне_навчання.
2. Литвинова С. Г. Презентація «Чотири підходи до організації дистанційного навчання в закладах освіти». URL: <http://iiot.nau.edu.ua/images/docs/conference>
3. Стефаненко П. В. Проблеми синтезу моделі педагогічного експерименту для оптимізації характеристик процесу дистанційного навчання. *Збірник наукових праць Полтавського державного педагогічного інституту*. Полтава: ПДПІ, 2001. Вип. 6/7 (20 – 21). С.26 – 35.

Ekaterina Pantileienko

Dnipro State Agrarian and Economical University

SOME ASPECTS OF THE TEACHING EFFICIENCY

Considering taking the personality of the teacher and its impact on the effectiveness of teaching, we need to define two key concepts: personality and efficiency. This may mean that each teacher has a definite personality, but not every teacher is a personality. Efficiency in general defined as the efficiency, effectiveness, the positive effect of the measures taken. In contrast, the efficiency of the learning process understood as a range, the level and stability of the knowledge acquired by students with understanding in the shortest possible time, the development of independent thought and action, effectiveness, efficiency and economy.

The effectiveness of training is a synthetic indicator of the educational process. The value and effectiveness of the learning process, in the opinion of E. Perrott, have impact factors attributable to the teacher. The most important is understanding, organizing, acceptance of emotions and feelings expressed by the students, the ability to reward students and add them courage to present curriculum content in a clear and understandable, and implementation of their numerous methods and techniques of teaching as well as creating opportunities for pupils to learn independently of this

material. Effective teaching done through effective teacher, who knows the individual needs of students adapt the teaching methods and so creates an environment for learning, would be helpful in achieving the intended objectives lessons. We can tell that many conditions have an impact on effective training and education, but only one of them deserves the award – high quality and efficiency of the educational process can only be the work of excellent teacher educators. The teacher educator constantly associate with others, both with students, parents and teachers, and therefore should meet certain conditions to enable efficient contact with their environment.

Reference

1. Holliday A. Appropriate methodology and social context. Cambridge: Cambridge University Press, 1994. 248 p.

Олена Пономаренко

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ОНЛАЙН НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

Вільне володіння іноземною мовою є перспективою для реалізації багатьох наукових, освітніх та культурних цілей сучасного студента в межах розширення міжнародних зв'язків України з країнами Європейського Союзу. Однак спостерігаємо тенденцію підвищення вимог до рівня володіння мовою. Ця проблема є актуальною для вищих навчальних закладів. Отже, сталий обсяг навчального матеріалу для вивчення та скорочення кількості занять з іноземною мови на нефілологічних спеціальностях спонукає викладачів до впровадження та використання засобів дистанційного навчання. Створення електронних підручників, розроблення мультимедійних презентацій, тренінгових програм забезпечують модернізований рівень викладання та мотивують студентів до вивчення дисципліни.

Сучасні технології дистанційного навчання можна умовно розділити на три групи: неінтерактивні (друковані матеріали, аудіо-, відеоносії; засоби комп'ютерного навчання (електронні підручники, комп'ютерне тестування, сучасні засоби мультимедіа); відео конференції; засоби телекомунікацій на відеоканалах і в комп'ютерних мережах. Отож, дистанційне навчання – це переважно взаємодія між викладачами і студентами, ізольованими у просторі, представлена здебільшого у формі діалогу. Основною метою дистанційного навчання є стимулювання дидактичного діалогу студента з матеріалом курсу іноземної мови. Ефективною формою спілкування у процесі дистанційного курсу є внутрішня дидактична розмова, за належного відтворення якої можна досягти високої якості засвоєння лексичного та граматичного матеріалу. У дистанційному навчанні наявні майже всі традиційні способи взаємодії між викладачем і студентами. Сучасні засоби телекомунікацій відкривають та розширюють можливості студентів, отримані під час аудиторних занять.

Популярним методом реалізації дистанційного навчання є телеконференція. Необхідний студентів матеріал надсилають електронною поштою відразу чи поетапно протягом навчального процесу, розміщують на дистанційному освітньому сайті для доступу всіх зареєстрованих студентів та оформлюють у вигляді Web-квестів з посиланнями на необхідний матеріал у мережі Internet. Студентам надають доступ до однієї чи кількох електронних бібліотек для діагностування. Отже, викладач забезпечує студентів завданнями, консультує щодо їх виконання.

Приємом використання наочності вдало представлений в курсі дистанційного навчання іноземної мови, оскільки педагог має змогу демонструвати слайди, схеми, ілюстрації до кожної теми. Студенти зазвичай обмінюються наочними матеріалами та розміщують свої праці на сервері для доступу до них інших студентів і викладачів. Зазначимо, що дистанційний курс навчання має чимало переваг, зокрема: свобода і гнучкість, індивідуальність, мобільність, самостійний вибір темпу навчання, залучення більшої кількості людей різних вікових категорій, просте формування віртуальних спільнот, що

вможлиблює обговорення між викладачами певних проблем, вирішення спільних завдань, обміну досвідом чи інформацією тощо. До недоліків дистанційного навчання уналежнюємо: відсутність прямого очного спілкування між студентами та викладачем, втрату емоційного забарвлення поданого матеріалу, труднощі у створенні творчої атмосфери в групі тих, хто навчається, відсутність технічного та програмного забезпечення тощо.

Останні дослідження в галузі інтерактивної технології підтверджують, що потенціал комп'ютерного дистанційного навчання є найефективнішим для вивчення іноземних мов й охоплює обговорення, осмислення матеріалу та злагоджену колективну діяльність. Одним із перспективних напрямів роботи в системі дистанційного навчання іноземних мов є інтегрований підхід до вирішення основних завдань, які поєднують у цій системі: комплекс технологій з високим дидактичним потенціалом і телекомунікаційну технологію; комп'ютерне навчання іноземних мов, технологію мультимедіа та методи інтенсивного навчання іноземним мовам.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Дмитриева Е.И. О перспективах и возможностях дистанционного обучения иностранным языкам с использованием компьютерных телекоммуникационных сетей. *Иностранный язык в школе*. 1997. № 2.
2. Карамышева Т.В. Изучение иностранных языков с помощью компьютера. В вопросах и ответах / Т.В. Карамышева : учебное пособие. СПб.: Союз, 2001.
3. Хуторский Д.О. Принципы дистанционного творческого обучения. *Эл. журнал "Эйдос"*. 1998. №1.

Оксана Бовкунова

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

***ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОГО РЕКЛАМНОГО
СЛОГАНА***

Реклама сьогодення – це соціо-культурне явище, яке увійшло до нашого повсякденного життя і стало частиною реальності. Без реклами неможлива культура споживання. Будучи частиною новітньої цивілізації, реклама вже постає у функції складника сучасної літературної мови. Пластика і гнучкість рекламного слова нерідко є джерелом okazіональних слів, породжує неологізми, ініціює появу ігрового елемента в рекламному тексті.

Слоган кваліфікуємо як перехідне поняття, що вміщує «ключові слова», що впливають на психологію людини. До основних експлікаторів слогану вналежнюємо: дружність і обіцянку добра, економію часу, якість, моду, стиль.

На думку Х. Кафтанджієва, дієслово є найважливішою морфологічною категорією, що наявна в тексті та слугує основою для його читабельності і динамічності [1, с. 17]. Читабельність і динамічність тексту зазвичай прямо співвіднесені з кількістю представлених дієслів. Це доведено і формулою читання, в якій одна частина – основна змінна величина, висловлює відсоток використаних дієслів. Чим вище цей відсоток, тим більше читаємо текст.

Чимало відомих фахівців з теорії та практики реклами наголосують на правильності цього твердження: «Малопривабливі заголовки – етикетки, які складаються лише з назви товару. Проблема, пов'язана з заголовками-етикетками, – використання бездієслівних заголовків. Дієслово додає думкам життя, хвилювання, руху, силу і міць» [4, с. 94].

У деяких рекламах функціонують лише дієслова: *See, Buy, Fly. AMSTERDAM AIRPORT SHOPPING CENTER. – Подивись, купи, лети.*

У рекламних заголовках почасти використовують вищий ступінь прикметників. Наявні дослідження про найуживаніші слова в рекламних текстах. До таких лексем зараховують прикметники «кращий», «чудовий». Проте фахівці з реклами не рекомендують захоплюватися словами, що мають найвищий ступінь, оскільки це може призвести до недовіри споживача.

Незалежно від цього, очевидно, що цей процес неконтрольований – текстовики вживають найвищий ступінь з неабияким задоволенням. Типовий приклад: *Finlandia is the world's finest vodka*.

Негативні конотації, отримані під час використання найвищого ступеня можуть бути легко обмежені. Один із способів – це використовувати форми припущення, як це зроблено в уже знайомій рекламі пива *Carlsberg: Carlsberg. Probably the best beer in the world*.

Крім того, в слоганах використовують особові займенники 2-ї особи множини для експлікації безпосередньої адресованості споживачеві. Зазвичай вживають ввічливу форму Ви: *Wella – You are magnificent*; (Аптеки) *Implozia – And you are healthy*. Утім, якщо адресатом реклами є молодь, то можна використовувати форма ти: *Mars – All the best is in you*. За аналогією вживають присвійні займенники: *Your cat would buy Whiskas*; *Bell Color – the color of your dream*; *Jungle – Heat of your wishes* (night club).

Прагнучи вразити споживача і продати якомога успішніше свій товар або послугу, а також зробити оголошення найпереконливішим, рекламодавці використовують так звані Weasel Words – «оманливі слова». «Оманливі слова» зазвичай реалізують одне, хоч насправді мають на увазі зовсім інше або не мають на увазі нічого.

Acts and Works – приклади так званих «оманливих слів», що мають на меті донести до читача дію рекламованого продукту. Розглянувши рекламу товару від кашлю *Acts on the cough control center*, фіксуємо дієслово «act», яке не виражає конкретну дію, спрямоване на позбавлення від кашлю, проте в рекламі нічого не зазначено про лікування. І до речі, де ж у нас функціонує «cough control center»? У рекламних оголошеннях також вживають фрази на

кшталт «acts fast», «acts against», «acts to prevent», які нічого не передають, тому що «Act» – це дієслово без спеціального значення.

К. Танака зазначає, що у разі використання подвійного значення слова на передній план постає переносне значення, а пряме лише віддзеркалює його, створюючи ефект об'ємності [4, с. 168]. Наприклад, в слогані крему для взуття *Kiwi – Shining protection of your footwear* (Неймовірний захист вашого взуття) реалізовано переносне значення слова *shining* – «відмінний, чудовий». Слоган якби обіцяє в прямому і переносному сенсі «відмінну» поверхню взуття через використання крему «Kiwi».

У слоганах, побудованих за законом каламбуру, нерідко обігрують рекламоване власне ім'я: *Alpen gold – the real gold* (chocolate); *Love is ... – sweet taste of love* (chewing-gum); *Be careful! Alligator* (the system of protection). Обігравши рекламоване власне ім'я, слоган оживляє його внутрішню форму, яка реалізує своє початкове значення. У цьому разі особливо важлива гармонійність поєднання семантики рекламованого імені власного і слогана.

В основі численних слоганів лежить метафора-вираз, яку почасти вживають в переносному значенні для схожості двох предметів або явищ. Проте ця схожість виявляється в різних особливостях: *Alpenliebe – Taste of sweet embraces*; *Megapolis – voice of the city* (radio); *Mentos – Fresh decision* (chewing sweets). *Swissair offers you 18 gold opportunities in Africa – Swissair* пропонує вам 18 золотих можливостей в Африці.

За допомогою метафор можна презентувати нецікаву інформацію в потрібному ракурсі, що важливо для реклами. Крім того, метафори допомагають створити оригінальний рекламний образ або вносять певний значущий ефект до рекламного тексту. Метафори привертають до себе увагу, нерідко викликаючи позитивні емоції у реципієнта. Ці стилістичні фігури економлять вираз, точніше відбивають поняття, дію. Метафори немовби запрошують адресата до особливого бачення світу через іншу, ігрову реальність.

Отже, висновкуємо: ефективність уміщеної в рекламних текстах інформації, її бажаний психологічний вплив залежать від вдалого вибору слова, вмілого поєднання логічного та емоційного, виправданого використання зображально-виразних засобів мови.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Кафтанджиев Х. Тексти друкованої реклами. М.: «Сенс», 1995. 71 с.
2. Музикант В.Л. Теорія і практика сучасної реклами. Ч. 1. Монографія. М.: Евразійський регіон, 1998. 400 с.
3. Полукаров В.Л. Рекламна комунікація. М.: 2002. 340 с.
4. Танака К. Засоби словесної образності. М.: 1994. 240 с.
5. Уеллс У., Бернет Дж., Моріарті С. Реклама: принципи і практика. СПб: Пітер, 2001. 736 с.

TetianaVysotska

Dnipro University of Technology

***THE PECULIARITIES OF SCIENCE FICTION TRANSLATION
(CASE STUDY OF UKRAINIAN AND RUSSIAN TRANSLATIONS OF
F. HERBERT'S NOVEL "DUNE")***

The research deals with the analyze of the sci-fi novel "Dune" by F. Herbert translation peculiarities on the material of its Ukrainian and Russian versions (by K. Graychuk, A. Petik and P. Viaznikov respectively).

The topicality of the research is determined by the increasing interest in science fiction and increasing quantity of translations from English into Ukrainian and Russian. The object of the research is science fiction. The subject of the research is the peculiarities of sci-fi novels translation.

The tasks of the research are:

1. To define the notion of science fiction.
2. To outline its genre, stylistic, grammar and lexical peculiarities.
3. To analyse the peculiarities of sci-fi literature translation, defining the transformations involved in F. Herbert's novel "Dune" Ukrainian and Russian translations.

The methods of the research are represented by descriptive, historical, and comparative analysis methods.

The works by V. Komisarov, I. Alekseeva, L. Barkhudarov, T. Kazakova, N. Bulayeva, Yu. Kagarlitsky, V. Krupnov, I. Votobyova constitute the theoretical basis of the research.

The original of the novel under research as well as its Ukrainian translation (by K. Graychuk, A. Petik) and its Russian translation (by P. Viaznikov) constitute the source of the material.

The basic terms of the research:

Science fiction – SF / sci-fi – a form of fiction that deals principally with the impact of actual or imagined science upon society or individuals [9].

Translation is a mental activity in which a meaning of given linguistic discourse is rendered from one language to another. It is the act of transferring the linguistic entities from one language into their equivalents into another language [10].

The core of translation is to transfer the content of the text from the source language into the target language [10].

Translation transformations are defined as numerous and varied in their quality inter-lingual changes which are made to achieve adequacy in translation caused by the discrepancies in the formal and semantic systems of the SL and the TL [2].

The conclusions drawn:

1. The peculiarities of sci-fi novels translation are mainly attributed to the fact that they are saturated with scientific vocabulary, pseudo-scientific vocabulary, author's neologisms, and culture-bound terms.
2. The adequacy of translation is achieved by the use of translational transformations.

3. The most widely used lexical transformations involved in the translation of “Dune” are transcription, transliteration, loantranslation, concretization, generalization, and modulation

4. The most widely used grammatical transformations are permutation and division / unification of sentences.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Алексеева И.С. Введение в переводоведение: учебное пособие для студ. филол. и лингв. фак. высш. учеб. заведений. М.: Издательский центр «Академия», 2004. 352 с.

2. Бархударов Л. С. Язык и перевод: Вопросы общей и частной теории перевода: учебное пособие. М.: «Международ. Отношения», 1975. 240 с.

3. Булаева Н.Е. К вопросу о структурно-семантических особенностях лексики в произведениях англоязычной научной фантастики. URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/k-voprosu-o-strukturnosemanticheskikh-osobennostyakh-leksiki-v-proizvedeniyahangloyazychnoy-nauchnoy-fantastiki>

4. Воробйова І. А. До проблеми адаптації реалій у перекладі творів жанру фентезі. Актуальні проблеми філології та перекладознавства, випуск десятий, 2016. С. 103-106

5. Кагарлицкий Ю.И. Что такое фантастика: учебное пособие. М.: Художественная литература, 1974. 346 с.

6. Казакова Т. А. Практические основы перевода. English<=>Russian: серия: изучаем иностранные языки. СПб.: «Издательство Союз», 2001. 320 с.

7. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение: учебное пособие. М.: ЭТС, 2001. 424 с.

8. Крупнов В.Н. В творческой лаборатории переводчика. URL: http://e-repa.ru/files/translation/krupnov-attribute_collocations.pdf

9. Encyclopedia Britannica. URL: <https://www.britannica.com/>

10. Foster, M. Translation from/into Farsi and English. URL: <http://www.parsa-ts.com/index.htm>

СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ АМЕРИКАНСЬКИХ СЛЕНГІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Медійно-комунікативні технології початку ХХІ ст. та поява принципово нового типу інформаційного суспільства, в якому утверджують нові способи передавання соціокультурного досвіду, поставили перед дослідниками завдання наукового вивчення змін у цих процесах, оскільки в різних історичних епохах неоднаково експлікували інформацію. Утім, засоби комунікації залишаються досі невід'ємним складником соціокультурного середовища кожного народу чи соціо-економічного розвитку держави. Зважаючи на те, що трансформативні процеси комунікації, зокрема, мова, мовні засоби та символи, змінюють світ, а сленг – це динамічно-мобільний пласт лексики, який потребує постійного вивчення, вважаємо за доцільне в межах наукової розвідки вказати на труднощі, які виникають під час перекладу американських сленгізмів українською мовою.

Одним з найскладніших завдань для перекладача є репрезентація сучасних еквівалентних аналогів. Зокрема, слово *horse* в американському молодіжному слензі означає *героїн, гній, шпаргалка*. Проте в серіалі «Теорія великого вибуху» головний герой Говард використовує цю лексему для позначення *лотерейних квитків*, наприклад: *Did you know I computed 145 Horses?* – *Ти знав, що я нарахував 145 щоденних квитків?* І це не дивно, оскільки у *Green's Dictionary of Slang horses* трактують як лотерейний квиток [2], хоч, науковці стверджують, що це визначення – застаріле, проте в нашому прикладі є доречним, бо відбиває характер Говарда, якого друзі вважають старомодним. Отже, перекладаючи сленг, пов'язаний з реаліями певної країни, потрібно використовувати описовий переклад або звертатись до запозичення слів на основі алітерації з експлікованим перекладом.

Крім того, доволі цікавими для перекладу є сленгові фразеологічні одиниці. Ідіоми є досить популярним явищем в американському слензі, переклад яких потребує ґрунтовних знань перекладачем фразеологічного мудрослів'я мов. Наприклад, у реченні *Sorry, I don't buy it* фіксуємо ідіому *I don't buy it* – *не вірити кому – або чому-небудь*. Відповідником цього виразу в українському молодіжному слензі є фразеологічний зворот *не купитись на що-небудь, не повірити*. З зазначеного прикладу постає, що українські та англійські ідіоматичні вислови здебільшого корелюють у прямому та непрямому значенні, а також містять емоційне та стилістичне забарвлення. Отже, наведений вислів перекладаємо українською мовою як *Вибач, але я тобі не вірю/не куплюсь на це і це, безумовно, неабияк полегшує завдання перекладача*. Утім, список ідіом мови оригіналу, яким відповідають точні еквіваленти в мові перекладу, досить обмежений. Саме тому, якщо неможливо знайти ідентичний фразеологічний відповідник в мові перекладу, потрібно підбирати вираз зі схожим семантичним значенням.

Крім того, доволі складно перекладати сленгові слова з урахуванням цензури певної країни, оскільки заміна того чи того сленгізма, як зауважують Я. В. Низенко та Н. М. Григоренко, «може істотно змінити емоційне-забарвлення та ефект, який матиме текст у мові перекладу, особливо якщо використання сленгу є важливим елементом у створенні образів персонажів або розробці сюжету» [1].

Отже, вивчаючи стилістичні прийоми автора-перекладача та можливі варіанти в мові-оригіналу, важливо не лише підібрати еквівалентний спосіб перекладу, а й доречно стилістично передати спеціальну нелітературну лексику.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Низенко Я. В., Григоренко Н. М. Основні труднощі адекватного перекладу нестандартної лексики англійської мови. URL:http://www.rusnauka.com/16_NPRT_2012/Philologia/6_111668.doc.htm
2. Green's Dictionary of Slang. URL: <https://greensdictofslang.com/>

ФУНКЦІЙНА КЛАСИФІКАЦІЯ ПЕРЕКЛАДІВ

У межах функційної класифікації вважаємо за доцільне розглянути, яким способом перекладають той чи той текст. В основі техніки повного перекладу використовують дослівний, семантичний або ситуативний (комунікативно-прагматичний) переклад, ступінь еквівалентності яких різняться низкою параметрів.

Дослівний переклад полягає в послівному відтворенні вихідного тексту в одиницях мови перекладу і є досить поширеним. Перекладач стихійно прагне вдаватися передусім до формальних елементів, використовувати словникові еквіваленти, відтворювати в перекладі морфологічні форми і синтаксичні конструкції, зберігати порядок слів оригіналу там, де це не суперечить структурі, нормі й узусу мови перекладу. Утім, нерідко потрібно відмовлятися від дослівного перекладу (механічної підстановки слів мови перекладу, аналогічних словам вихідної мови) через різні чинники.

Дослівне відтворення форм першотвору почасти спричиняє знівелювання сенсу або порушення норм мови перекладу – буквалізму. Крім цього, загалом в низці ситуацій дослівний переклад непридатний, оскільки він суперечить змісту, нормам або узусу мови перекладу. У цьому разі використовують семантичний або ситуативний (комунікативно-прагматичний) переклад.

Семантичний переклад полягає в передаванні точного контекстуального значення оригіналу. Невідповідність в системах мов (семантичні і синтаксичні обмеження) можна подолати через використання перекладацьких закономірностей, правил перекладу. Отже, еквівалентність переданої інформації у цьому виді перекладу досягається завдяки використанню перекладацьких трансформацій, відповідностей мови перекладу і мови оригіналу.

Ситуативний (комунікативно-прагматичний) переклад – це створення тексту перекладу з адекватним вихідним впливом на адресата. Під час комунікативного перекладу використовують еквіваленти, зважаючи на ситуацію спілкування. У стандартизованих, стереотипних ситуаціях спілкування ситуативний переклад є обов'язковим і закріпленим у мові, має еталонний характер.

Ситуативний (комунікативно-прагматичний) переклад полягає у створенні тексту перекладу з адекватним вихідним впливом на адресата. У процесі комунікативного перекладу використовують еквіваленти за ситуацією спілкування. У стандартизованих, стереотипних ситуаціях спілкування ситуативний переклад є обов'язковим і давно закріпленим у мові, носить шаблонний характер.

Виділення дослівного, семантичного, ситуативного (комунікативно-прагматичного) перекладу не означає їхнє протиставлення або ізолюваність. Їхні розмежування є відносними. Складні тексти перекладають здебільшого із застосуванням різних способів. Перевагу визначають критерієм оптимальної еквівалентності.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Алексеева И. С. Введение в переводоведение: учеб. пособие для студентов филол. и лингв. фак. вузов . М. : Academia; СПб. : Филол. фак. СПбГУ, 2004. 347 с.

2. Паршин А. Теория и практика перевода: Гл. 3 : Типы переводов. *«Как выучить иностранный язык всего за 2-3 месяца»* URL: http://poliglotus.narod.ru/book03_03.html

Diana Biriukova
University of Customs and Finance
Olena Tsvietaieva
Oles Honchar Dnipro National University

CONCEPTUAL SPACE OF INTRATEXTUAL INTERIOR DESCRIPTIONS

Intratextual interior descriptions (ID) are the fragments of English-language artistic discourse, which global task is to create a visual image of the room in the reader's imagination. The achievement of this goal is possible due to the existence of a stable cognitive structure of descriptive texts, which reconstruction and modeling involves the study of the conceptual space of intrastate interior descriptions.

Linguistic analysis and modeling of mental representations is based on the postulate of cognitive science on the existence of a determinant link between structured mental content and the corresponding linguistic forms, because "language is the system of adaptation, which is formed in the process of cognitive activity of man, the tool of this process, as well as the most important way of the formation and presentation of knowledge" [3, c. 121].

To study the cognitive aspect of the intratextual ID, this statement means that the linguistic layer (semiotic structure) of the descriptive texts is the key to their conceptual content, and the interface between them is the frame INTERIOR DESCRIPTION as a "cognitive proposal model for organizing knowledge about a stereotyped situation". [1, c. 104] The frame correlates the language and cognitive elements of the ID with each other, fixing the existing correlations. Therefore, the linguistic units, established by means of semiotic analysis of the OI, induce the key concepts for these texts, the totality of which forms their conceptual space.

The concept of "conceptual space" still did not have a high demand in the linguistic literature, in contrast to the actual concept, which is its direct constituent. The scope of his terminological construction is limited to several studios that interpret it according to their original installation - cognitive-linguistic or cognitive-

poetic. In the first case, the term "conceptual space" is considered as a special type of organization of concepts in the human consciousness and the linguistic picture of the world – the integrity, which includes all the environments of one or another concept, the sphere of its existence, both in a separate language consciousness and within the linguistic picture of the world, and is determined by the fact that the actualization of one of the concepts inevitably implies the actualization of another [1, c. 104]. This point of view, of course, has the right to exist, but it is somewhat redundant in view of the presence of the term "conceptual field" (conceptual field) [6, p. 176], which is fixed as a designation of the described mental structure.

Representatives of the cognitive-poetic approach, the term «conceptual space» are often used as a synonym for "conceptual sphere." Not only the fact of their synonymic use, but also the application of the latter to the designation of the mental space of the artistic work in general seem to be erroneous, since traditionally the conceptosphere is understood as "an ordered set of concepts of the people, an information base of thinking" [5, p. 26]. However, in spite of this inaccuracy, that is inherent in this approach of the conceptual space as a mental unity, that "embraces the general meaning and basic senses" of an artistic work, fully corresponds to the logic of this study.

The conceptual space of the intratextual ID is a relatively open system: its elements are concepts of different content and purpose, interconnected by hierarchical and linear relations. The concept-idea INTERIOR is the integral part of this conceptual space. Being a "shortened" model of discourse or its fragment, in which all possible potential realizations are latent "in which all possible potential implementation are latently presented" [4, p. 70], is materialized in the intratextual ID means of more specific spatial concepts ROOM, HOUSE and APARTMENT.

Unlike the abstract conceptual idea INTERIOR, mental units ROOM, HOUSE and APARTMENT which are related according to the conceptual basis of 'closed inner space' have a defined shaped ('structure', 'accommodation', 'accommodation') and value components ('family comfort', 'privacy', 'comfort').

A special role in the intratextual ID plays the concept ROOM, which reflects the idea of a segment of space, which can, due to its size, become the object of direct observation, and hence the description. In addition, it is distinguished by a more detailed linguistic elaboration, which manifests itself in the presence of a large group of tokens formed on the composite word-building model. It is based on the nomination of action that occurs in one or another room (*sitting-room, dressing-room, breakfast-room, dining-room, drawing-room, waiting-room, store-room, lecture-room*). This enables the explicit differentiation of the space according to its functional purpose.

References:

1. Efremov V.A. Concept Theory and Conceptual Space. *Izvestiya Ros. State ped. Un. named after A.I. Herzen*, 2009. № 104. P. 96-106.
2. Karasik V.I. Ethnospecific Concepts. *Introduction to Cognitive Linguistics* / Z.D. Popova, I.A. Sternin, VI Karasik, AA Kretov, O.O. Boryskina, E.A. Pimenov, MV Pimenova / Ed. M.V. Pimenova. Kemerovo: Kuzbasvuzizdat, 2005. C. 61-105.
3. Kostyushkina G.M. Conceptual systematics of language, speech and speech as an object of linguistics. *Conceptual analysis of language. Modern areas of research: a collection of scientific works*. Moscow: RAS. Institute of Linguistics, 2007. C.119–129.
4. Oleshkov M.Yu. Linguistic and conceptual analysis of discourse (theoretical aspect) / *Discourse, concept, genre: collective monograph: ed. M.Yu. Oleshkov* - Nizhny Tagil: NTGSPA, 2009. C. 68-85.
5. Popova Z.D. *Cognitive linguistics*. M.: AST: East-West, 2007. 314 c.
6. Prikhodko A.N. *Concepts and conceptual systems*. Dnipropetrovsk: Belaya Ye.A.2013. 307 c.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНИХ ТЕРМІНІВ ЮРИДИЧНОЇ СФЕРИ

Як відомо, основні відмінності терміна від загальноновживаної лексичної одиниці полягають у специфіці вживання, його змістовій точності, наявності дефініції, семантичній цілісності спеціальної номінації та стилістичній нейтральності. Юридичний термін розглядаємо як одиницю мови, що виражає специфічне поняття, яке належить теорії та практиці юриспруденції, характеризує та ідентифікує його. Одним з найпростіших прийомів перекладу терміна є прийом калькування, тобто переклад англійського слова чи словосполучення за його частинами з наступним складанням цих частин. Такий переклад відтворює англійське слово дослівно: *accomplice of attempt* – *співучасник замаху (на злочин)*, *award of priority* – *рішення про визнання патенту* [3].

Прийом транскодування вживають не лише під час перекладу власних назв, а й інтернаціоналізмів: *civil* – *цивільний*, *to appeal* – *апелювати*. Подеколи використовують пояснювальні доповнення: *misdemeanour* – *місдиміно́р (злочин середньої тяжкості, що межує з адміністративним правопорушенням)* [3]. Варто пам'ятати про псевдоінтернаціоналізми, так звані “хибні друзі перекладача”: *corpse* потрібно перекладати не як *корпус*, а як *труп*, *to liquidize* – не як *ліквідувати*, а як *перетворювати на рідину*. Ще один прийом – переклад за допомогою використання різних прийменників: *Habeas Corpus Act* – *закон про конституційні гарантії недоторканості особи*, *juvenile court* – *суд у справах неповнолітніх*, *commercial judge* – *суддя у торгівельних справах* [1].

Під час описового перекладу слова передають за допомогою поширеного пояснення значення англійського слова. Такий спосіб перекладу вживають у разі неможливості створити відповідник зазначеними вище способами для перекладу безеквівалентного слова: *coroner* – *слідчий, який проводить дізнання у випадках насильницької (або раптової) смерті*, *acknowledgment of will* –

неофіційне признання заповідачем перед свідком, який може підтвердити, що підпис під заповітом належить заповідачеві [3].

Проте найскладнішими для перекладу є терміни, які мають чимало значень не лише у різних галузях науки, а й навіть в одній царині: *notice* – 1. попередження, повідомлення, заява, сповіщення, попереджати, сповіщати; 2. знання, обізнаність. [1, 3]. Слово, що має кілька словникових відповідностей, варіантів, аналогічних йому за значенням, почасти перекладають за допомогою відбору варіанта-аналога, який найточніше передає значення терміну залежно від слів, які перебувають у тісному зв'язку з цим словом: *notice in writing* – письмове повідомлення; *notice to quit* – попередження працівника про звільнення; *notice to produce* – пропозиція супротивній стороні подати до суду (документи); *notice of action* – повідомлення про подання позову; *notice of appeal* – повідомлення про апеляцію; *notice of appearance* – повідомлення (позивача відповідачем) про явку в суд *notice of copyright* – відмітка (на друкарському виданні) про авторські права; *notice of trial* – повідомлення про призначення справи до слухання.

Підсумовуючи, зазначимо, що обізнаність з прийомами перекладу юридичних термінів стане в нагоді під час анотування наукової статті англійською мовою або створення власного повідомлення наукового змісту на професійну тематику. На думку Н. Рябової, анотація є першим знайомством із початковим документом, що дає змогу стверджувати про подальшу доцільність його вивчення [2]. Отже, тексти анотацій як компресія наукової інформації широко використовують в сучасній навчальній і науковій діяльності.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Англо-український словник: У 2 т./ уклад. М.І. Балла. К. :Освіта, 1996. Т. 2. 712 с.
2. Рябова Н. Н. Навчання реферуванню та анотуванню іншомовних текстів студентів немовних вузів. *Культура народів Причорномор'я*. 2002. Т. 37. С. 373–375.
3. ABBYY Lingvo URL: <http://www.lingvo.ua/ru/Translate/en-uk/discord>

**СЕКЦІЯ 4. «АКАДЕМІЧНЕ ПИСЬМО У ЗАКЛАДАХ
ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»**

Olena Besarab

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

MAIN RULES OF WRITING AN EFFECTIVE ABSTRACT

In the context of the increasing interest of our educated youth to scientific activity everything related to the academic research becomes topical. One of the most significant skills the future scientist should possess is making an academic paper, in particular, academic article corresponding to the international academic standards. This type of scientific paper includes variety of aspects for students to study in order to be able to do the task in a right way. But in the limits of this paper we will focus on only one aspect (rather important for future perspective of the article to be accepted for publication) – an Abstract.

According to the definition of Cambridge English Dictionary an Abstract is «a shortened form of a speech, article, book, etc., giving only the most important facts or ideas» [1].

Merriam-Webster Dictionary treats this term as: «a summary of points (as of writing) usually presented in skeletal form; something that summarizes or concentrates the essentials of a larger thing or several things» [2].

We consider the term as a short version of an article or presentation that gives an overview of the most important ideas discussed in the full version.

Before writing an abstract we should consider its main functions and components. Clarinda Cerejo suggests to perceive an Abstract «like a movie trailer», which is aimed at highlighting key points and helping the audience chose whether to pay attention to the entire work or not [3]. Considering the fact that an Abstract (as experts say) in the majority of cases is the only part of the academic paper that is read by the audience as well as by the editors of the peer-reviewed journals, the significance of this part of academic paper is undeniable. So let us clear up main

aspects or rules of making an effective (useful, informative and attention grabbing) abstract.

First, you should start writing research paper abstract after you have finished writing your paper. Then your task is to scan your article and pick out the major objectives, hypotheses, methods, results, conclusions from its relevant sections (Introduction, Methods, Results, Conclusion). Then arrange all this information, sentences into single, logically organized paragraph following the same sequence as they appear in the article. Your abstract should answer the following questions: «What problem are you trying to solve?» «How did you go about achieving your objective?» «What are your major findings and their possible implications?».

The abstract should not include any information, which is not present in the paper. Figures and tables as well as undefined abbreviations or group names, literature review or reference citations also are not acceptable in the abstract.

As for the style of the abstract, it is recommended to use the active voice when possible, but predominantly passive constructions are more suitable. The best Abstract will use short and clear complete sentences without the so-called «pouring the water». Past tense sentences are used usually as a matter of tradition, though modern European academic trends more often offer usage of the present sentences as well as active constructions.

An Abstract may not include more than 200-300 words and all the information should be placed in a single paragraph.

Other important elements of the abstract are the **Keywords** (words or concepts of great significance that you type into a computer so that the computer will find information that contains that word (Cambridge dictionary)).

Keywords as well as the abstract and the title of the article play significant role in the so-called communication of research. They are main levers of the dissemination of the research. **Keywords** allow your article to be placed and to be searched in the electronic databases or journal websites as well as by search engines. Considering the fact that the title and abstract with keywords are, in the majority of

cases, the only elements of your academic paper available online for free, they should be as much informative as possible and provide a complete picture of the study.

Thus the approach to the selection of the keywords for the abstract needs special attention. To make a right choice it is necessary to scan the article and to list down the regularly used terms and phrases. You may use also synonyms of the words and terms. The **Keywords** should preferably reflect the discipline, sub-discipline, theme, research design and context of the study.

As for their place and limitations the **Keywords** should include from 6 to 8 words and/or word combinations given directly after the abstract. They are usually typed in italics in sentence case (only the 1st letter of the 1st keyword and the 1st letter of all proper nouns are written in capital letters).

Afterwards you are advised to type your keywords into a search engine in order to see whether the results that show up match the subject of your article.

Finally, before submitting your article, check to see if the final version of your abstract meets the requirements of the target journal. Do not forget to proofread your abstract!

In the conclusion we should note that Abstracts are not always required, but most academic papers have one and writers should know how to produce an effective abstract. On the whole it should be short and clear and include summarized ideas of the entire paper to provide enough information to attract potential reader.

References:

1. An Abstract. Cambridge English Dictionary. URL: www.cambridge.dictionaries/abstract
2. An Abstract. Merriam-Webster Dictionary. URL: www.merriam-webster.com/dictionary/abstract
3. Clarinda Cerejo. A 10-step guide to make your research paper abstract more effective. October, 2013. URL: www.editage.com/insights/a-10-step-guide-to-make-your-research-paper-abstract-more-effective
4. The Structure, Format, Content, and Style of a Journal. Style Scientific Paper. *How to Write a Paper in Scientific Journal Style and Format.*

Тетяна Прищепа

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

***ОСОБЛИВОСТІ АКАДЕМІЧНОГО ПИСЬМА НА ЗАНЯТТЯХ
З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ***

Навчання академічного іншомовного письма, що є необхідною умовою успішної інтеграції в міжнародне професійне та наукове середовище, сприяє оволодінню навичками створення наукових текстів різних жанрів у письмовій формі з урахуванням прийнятих в міжнародному академічному співтоваристві норм і вимог до оформлення відповідних текстів.

Академічне письмо відрізняється від загального тим, що корелює з теоріями і причинами, що регулюють процеси і практику в повсякденному житті, а також досліджує альтернативні пояснення цих подій.

В сучасних програмах з іноземної мови ВНЗ основним є розвиток навичок академічного письма. Академічне письмо – це важливий складник мовної діяльності в більшості професій. Зокрема, академічне письмо сприяє реалізації знань з іноземної мови через лінгвокраїнознавчий зміст навчального матеріалу. Через взаємодію з читанням, говорінням, аудіюванням академічне письмо сприяє створенню інтерактивних якостей, таких як системність та компетентність мовленнєвої діяльності при професійному становленні майбутнього спеціаліста. Академічне письмо іноземною мовою в професійній підготовці спеціаліста повинно стати не лише самостійним видом мовленнєвої діяльності, але й виконувати освітні, розвиваючі та виховні функції [1]. Щоб збільшити ефективність навчання іноземної мови та удосконалити практичну спрямованість його змісту, треба формувати такі напрями: організація процесу

навчання студентів на основі особистостно-орієнтованого підходу, використання продуктивних методів з метою практичного використання академічного письма у процесі навчання студентів в немовному виші, розроблення методологічних аспектів для удосконалення процесу навчання академічному письму іноземною мовою. Під час навчання академічному письму у студентів нефілологічних вишів необхідно формувати такі академічні компетентності:

1. оволодіння навичками структурування тексту на рівні граматної організації його змісту;
2. розвиток мовних навичок (стиль, лексика для грамотного написання інформаційних документів, статей та текстів);
3. вміння аналізувати письмові роботи і тексти різного рівня;
4. вміння працювати з автентичними джерелами та обґрунтовувати свою точку зору [2].

Навчаючи академічному письму, викладачі знайомлять студентів з різними стилями текстів, вчать студентів виражати свої думки на письмі за допомогою представлених варіантів, послуговуючись різними жанрами академічного письма: наукова стаття, реферат, анотація, есе. Студенти мають вміти аналізувати наукові статті з точки зору дослідницької стратегії автора та самостійно створювати реферат, писати анотації наукових статей. Процес навчання тісно пов'язаний з можливістю для випускників вузів інтегруватися в міжнародне наукове середовище. Утім, це потребує знань не просто іноземної мови, а й науково-дослідницьких умінь. Саме тому особливу увагу сьогодні зосереджено на письмовому спілкуванні, зокрема наукових статтях, доповідях, ділових звітах.

Безумовно, рівень володіння іноземною мовою впливає на формування академічної грамотності особистості. Високий рівень іншомовного підготовки студентів та їхня участь у науково-дослідницькій діяльності сприяють ефективнішому засвоєнню академічного письма. На думку Л. Сазановича, академічному письму передують академічне читання, тобто

читання з освітньою метою. Опрацювання текстів має сприяти формуванню в студентів досвіду так званого “гнучкого” читання: на початковому етапі необхідно отримати інформацію з текстового джерела, на наступному – дослідити та переробити її для подальшого наукового пошуку. Отже, академічне письмо має стати наступним за академічним читанням етапом аналітико-синтетичного оброблення інформації. Студент має представити інформацію у вигляді, що відповідає конкретним інформаційним запитам користувачів. Формування навичок аналітико-синтетичної обробки інформації передбачає виконання комплексу завдань, зокрема: вивчити зміст тексту, скласти план, визначити в тексті необхідний мовний матеріал, обговорити підготовлені анотації, реферати та переклади [3]. Отже, одним з основних завдань є забезпечення студентів теоретичними та методичними знаннями про види, процеси та технології аналітико-синтетичного оброблення інформації задля формування умінь та навичок інформаційного аналізу і синтезу документів, створення вторинної інформації (бібліографічні описи, анотації, реферати, огляди, науковий переклад). До основних ускладнень, які постають перед студентами у процесі написання академічних текстів, уналежнюють: недотримання структури та об’єму різножанрових наукових текстів, використання ненаукового стилю репрезентації інформації, порушення логіки витлумачення, специфіки використання лексики й граматики в наукових текстах, невміння правильно оформити літературні джерела, цитати та посилання, низький рівень унікальності роботи. Отже, завдяки розвитку навичок академічного письма студенти матимуть можливість ознайомитись із різними видами наукових текстів, самостійно працювати з іншомовними текстами з обраної спеціальності, критично мислити, аналізувати і синтезувати, оцінювати здобуту інформацію, оформлювати отриману з іноземних джерел інформацію у вигляді перекладу, огляду, анотації, реферату, створювати власний науковий текст.

Список використаної літератури та інформаційних джерел:

1. Валеева Л. А., Сиразеева А. Ф., Морозова А. Ф Развитие навыков академического письма у студентов неязыкового ВУЗа. *Современные проблемы науки и образования*. 2015. №3 С. URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=17956>
2. Короткина И.А. Академическое письмо: учеб.- метод. пособие для руководителей школ и специалистов образования. LAP Lambert Academic Publishing, 2011. 179 с.
3. Сазанович Л. В. Формування навичок академічного письма на заняттях з англійської мови в медичному ВНЗ. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2014. Вип. 34. С. 504-509.

ЗМІСТ

Попова І. С. Вітальне слово учасникам VI регіональної наукової конференції «Тенденції та перспективи розвитку викладання іноземних мов в інноваційному суспільстві».....	3-4
--	-----

СЕКЦІЯ 1. «КОНЦЕПЦІЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ»

Aliseienko O. M. Foreign Language Teaching during the Covid-19 Pandemic	5
Вовкодав О. Ю. Категорія абстрактності як один з основних засобів лексичного збагачення мови	7
Kachurets O. P. Aims and tasks of English writing center at National University of Kyiv-Mohyla Academy	12
Kulko V. A. Research of career orientations of students of the specialty “international tourism”....	14
Меньшиков І. І. Грамматика на лексическом уровне структуры языка.....	16
Новікова О. В. Етимологічні характеристики концепту cat.....	18
Рябовол С. Л. Критичне мислення як невід’ємний складник занять з англійської мови у вищих навчальних закладах	20
Styrnik N. S. The Simplification of Modern English: Pros and Cons	23
Suima I. P. Intention in the linguistic interpretation	27
Щолокова Г. В. Global English як різновид сучасної англійської мови	33

СЕКЦІЯ 2. «НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ»

Aksiutina T. V. Teaching through video-making: ideas and strategies for EFL online teaching.....	35
Байсара Л. І. Дистанційна освіта: зміна освітньої парадигми.....	37
Ворова Т. П. Некоторые аспекты эффективного обучения иностранному языку.....	40

Гайдар В. П. Мультилінгвальна освіта в сучасній школі як вагомий чинник формування мовної особистості	43
Каліберда Н. В. Метод проєктів як пріоритетний напрям розвитку освітніх інновацій у викладанні іноземних мов у ВНЗ.....	45
Осадча О. В. Дистанційне навчання як шлях інтенсифікації навчального процесу у вищій школі.....	49
Pantileienko K. S. Some aspects of the teaching efficiency.....	51
Пономаренко О. В. Переваги та недоліки онлайн навчання іноземним мовам.....	52

СЕКЦІЯ 3. «АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА»

Бовкунова О. В. Особливості перекладу англійського рекламного слогана.....	55
Vysotska T. M. The Peculiarities of Science Fiction Translation (case study of Ukrainian and Russian translations of F. Herbert's Novel "Dune").....	58
Гурко О. В. Специфіка перекладу американських сленгізмів українською мовою	61
Знанецька О. М. Функційна класифікація перекладів	63
Biriukova D. V., Tsvietaieva O. V. Conceptual space of intratextual interior descriptions.....	65
Чухно Т. В. Особливості перекладу англomовних термінів юридичної сфери.....	68

СЕКЦІЯ 4. «АКАДЕМІЧНЕ ПИСЬМО У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

Besarab O. M. Main rules of writing an effective abstract.....	70
Прищепя Т. В. Особливості академічного письма на заняттях з англійської мови студентів немовних спеціальностей.....	73

Відомості про авторів:

Аксютіна Т.В., викладач кафедри англійської філології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Алісеєнко О.М., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Байсара Л. І., кандидат філологічних наук, доцент, директор Регіонального центру іноземних мов Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Бесараб О.М., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Бірюкова Д.В., кандидат філологічних наук, доцент, доцент Дніпровського університету митної справи та фінансів.

Бовкунова О.В., викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Висоцька Т.М., кандидат філологічних наук, доцент кафедри перекладу НТУ «ДП».

Вовкодав О.Ю., асистент кафедри англійської філології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Ворова Т.П., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Гайдар В.П., викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Гурко О.В., доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Знанецька О. М., кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Каліберда Н.В., викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Качурець О.П., старший викладач кафедри англійської мови Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Кулько В.А., старший викладач кафедри іноземної філології, перекладу та професійної мовної підготовки, УМСФ.

Меньшиков І.І., доктор філологічних наук, професор кафедри загального та слов'янського мовознавства Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Новікова О.В., викладач кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
Осадча О.В., викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Пантілеєнко К.С., викладач Дніпровського державного аграрно-економічного університету.

Пономаренко О.В., кандидат філософських наук, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Попова І.С., доктор філологічних наук, професор, декан факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Прищепя Т.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Рябовол С.Л., викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Стирнік Н.С., старший викладач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Суїма І.П., кандидат філологічних наук, доцент кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Цветаєва О.В., кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Чухно Т.В., викладач Дніпровського університету митної справи та фінансів.

Щолокова Г.В., кандидат політичних наук, доцент кафедри міжнародного маркетингу Вищого навчального закладу «Університет імені Альфреда Нобеля».